

GLASILO OBČINE LUKOVICA

Februar 2004,
letnik 6, številka 2

Rokovnjač

Knjižnica Domžale
Ljubljanska c. 58

1230 Domžale

Medobčinski otroški parlament 2004

Humani medsebojni odnosi in zdrava spolnost

Delovno vzdušje otroškega parlamenta

Foto: Nives Zelenjak

V torek, 27. januarja 2004, smo se učenci OŠ Dob, OŠ Domžale, OŠ Roje, OŠ Preserje pri Radomljah, OŠ Trzin, OŠ Rodica, OŠ Jurija Vege Moravčce, OŠ Venclja Perka Domžale, OŠ Mengeš in OŠ Janka Kersnika Brdo srečali v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici na medobčinskem otroškem parlamentu. Gostiteljici srečanja sta bili OŠ Janka Kersnika Brdo in Občina Lukovica.

Po pozdravnem govoru župana občine Lukovica Mateja Kotnika in ravnateljice OŠ Janka Kersnika Brdo Zdenke Pengal so parlament otvorili učenci z glasbo in pesmimi o prijateljstvu.

Delovno predsedstvo je pozdravilo prisotne, posebej učence in njihove mentorje, ki smo se letos v okviru svojih šol zavzeto ukvarjali in ustvarjali na temo letošnjega otroškega parlamenta "Humani medosebni odnosi in zdrava spolnost" in predstavnike različnih organizacij, ki so povezane z vzgojo in izobraževanjem otrok.

V naših glavah se je že takoj na začetku porodilo vprašanje: Kaj sploh pomeni biti human? Je to prijateljstvo? Je to zaupanje, spoštovanje, so to dobri odnosi? Je to prijazen nasmeh na hodniku šole? Smo to dečki in deklice s sramežljivimi pogledi? Je to družba, v kateri živimo? Ali je to enostavno tisto dobro v vsakem od nas?

Na šolah smo se teme lotevali različno, večina pa se je osredotočila na medosebne odnose. Dotaknili smo se prijateljstva, čustev, odnosov med dečki in deklicami, pričakovanj in želja v odnosih z vrstniki, z učitelji in tudi s starši.

Mnenja smo izmenjali na različne načine, skupaj z razredniki in mentorji, na razrednih urah in v delavnicah. Merili smo razredno klimo, z anketami ugotavljali, koliko imamo prijateljev in kaj menimo o medosebnih odnosih, se z igro vlog ali preko zgodb vživljali v življenjske situacije, izdelali plakate, ali pripravili skeč.

Nadaljevanje na 8. strani

Pomlad prihaja

Foto: djd

Po novem zakonu ne bo več krajevnih skupnosti

Z novim zakonom o lokalni samoupravi, ki je pripravljen za obravnavo v Državnem zboru Republike Slovenije, je predvideno, da se s prihodnjimi lokalnimi volitvami (leta 2006) odpravi pravna podlaga krajevnih skupnosti (KS). Na ta predlog so širom po Sloveniji že odzivi. Nič kaj prijetni, prej negativni. Aktivisti KS se boje, da bo parlamentarna razprava o Zakonu o lokalni samoupravi problematiko KS zlahka obšla, saj pravniki razlagajo, da so KS kot subjekt javnega prava v nasprotju z načelom, da se lokalna samouprava uresničuje v občinah kot temeljnih samoupravnih lokalnih skupnostih. Predlog utemeljujejo s tem, da v občini ne more obstajati še en samostojen subjekt lokalne samouprave.

Nadaljevanje na 14. strani

Spoštovane bralke in bralci!

Pred vami je zadnja številka Rokovnjača, ki jo je še oblikovalo sedanje uredništvo. Nastajala je v februarju, ki ga Slovenci označujemo za kulturni mesec. Spomin na velikega slovenskega pesnika Franceta Prešerna so obujali naši šolarji, hkrati pa se je v tem času v občini zvrstilo tudi nekaj nepozabnih dogodkov, o katerih boste lahko prebrali. Naj vas posebej spomnim na dogodek v Čebelarskem centru na Brdu, kjer je prav v tem mesecu potekala podelitev certifikatov kar oseminštiridesetim slovenskim čebelarjem. Tudi šolski parlament, ki ga na Osnovni šoli Janka Kersnika vodi Nives Zelenjak, je z zadnjim srečanjem v šolski prostor prinesel veliko zanimivosti.

Ker smo komaj dobro zakorakali v novo leto, beseda teče tudi o naših skupnih prizadevanjih in pričakovanjih v tem letu. To nam govorijo občni zbori naših društev, ki se vrstijo prav v tem času. Za še boljši pregled življenja naših občanov so nam tokrat spregovorili tudi predsedniki vseh osmih KS, ki v svoji negotovosti, kako dolgo bodo še delovali, opozarjajo na probleme in njihovo prepočasno reševanje.

16. februarja je bila 11. seja občinskega sveta. Več boste o njeni vsebini brali verjetno v prihodnji številki. Svetniki so obravnavali tudi predlog proračuna za leto 2004. Za občinsko glasilo so namenili prav toliko denarja kot preteklo leto (9.000.000 SIT). O gospodarstvu pa nič kaj dosti ne razmišljajo, saj v predlogu proračuna tej panogi sredstev ne namenjajo. Potrdili so nove štiri člane uredniškega odbora Rokovnjač in glavno urednico Majdo Vesel iz Mengša.

Da si je naš župan vse preveč po domače in privatno predstavljal razrešitev sedanjega uredniškega odbora potrjuje dejstvo, da je Ministrstvo za kulturo, kamor so decembra lani sprejet Odlok o izhajanju javnega glasila Rokovnjač Občine Lukovica poslali v presojo, nakar ga je pristojno ministrstvo zavrnilo v dveh točkah, ki so bile napisane v nasprotju z veljavnim Zakonom o javnih medijih Slovenije. Očitno je, da so kreatorji tega odloka in župan delali nestrokovno, saj so ga prikrojili po svoje in kot takega spravili skozi do kraja spolitizirani občinski svet. Na nepravilnosti odloka v teh dveh točkah, kjer so si razlagali, da glavni urednik ne bi bil član uredniškega odbora, in da morajo člani uredniškega odbora odražati politično strukturo občinskega sveta, župan kot odgovorna oseba ni verjel našim opozorilom in javnemu opozorilu svetnikov Nove Slovenije in Slovenske demokratske stranke ob sprejemanju tega nezakonitega odloka na 8. seji decembra 2003. Ti svetniki na odločanje v sedanjem občinskem svetu zaradi manjšine glasov žal nimajo odločilnega vpliva. Mislim, da se je župan skupaj s kreatorji te "kuhinje" kar nekoliko blamiral v javnosti in na pristojnem ministrstvu, saj je z načinom svojega delovanja pokazal na svojo nestrokovnost in nekorektnost. Kje je strokovnost, ki jo je obljubljal v svojih velikih predvolilnih obljubah? Novemu uredniškemu odboru želim uspešno delo, pokončnost pri svojem delu in veliko odpornosti proti vsiljevanju spreminjanja sedanjega koncepta glasila v smeri "trobila" v obliki občinskega biltena. Srečno!

▲ *Marta Lavrič Tomšič, urednica*

Odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjestev

Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o. bo v občini Lukovica od 8. do 10. marca izvedlo spomladanski odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjestev. Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjestev, ki morajo biti na dan rednega odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni poleg zabojnika za komunalne odpadke.

Med kosovne odpadke iz gospodinjestev ne sodijo nevarni odpadki, kot so: embalaža škropiv, olj in barv, lakov in podobno, kar odstranjujemo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov.

Ravno tako ne sodijo med kosovne odpadke iz gospodinjestev avtomobilski deli, akumulatorji, gume in sodi, poleg že naštetega tudi ne bomo odstranjevali gradbenega materiala, vej drevja in živih meja.

Zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov

Obveščamo vas, da bomo v občini Lukovica v torek, 30. 3. 2004, izvedli zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjestev.

Nevarne odpadke iz gospodinjestev bomo 30. 3. 2004 sprejemali: od 14.00 do 15.30: Trojane pri pošti; od 15.30 do 17.00: Blagovica pri pošti; od 17.00 do 18.30: pred Kmetijsko zadrugo v Lukovici.

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov.

Opozorilo: - nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta; - tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano; - odpadki iz iste skupine se ne smejo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije; - odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, pridobljena ob nakupu izdelka.

Javna razgrnitev prostorskih ureditvenih pogojev občine Lukovica - sprememba obvestila

Vse občane obveščamo, da je prišlo do spremembe datuma začetka in zaključka javne razgrnitve Predloga Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih občine Lukovica.

Javna razgrnitev bo od **18. 2. 2004 do 19. 4. 2004** na sedežu Občine Lukovica, Lukovica 46.

Javna obravnava bo **3. 3. 2004 ob 18. uri** v prostorih Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici.

Občinska uprava bo organizirala javne predstavitve odloka na naslednjih lokacijah:

- 17. 3. 2004 ob 18. uri v Kulturnem domu A.M. Slomška,

- 31. 3. 2004 ob 18. uri v dvorani Kulturnega doma v Blagovici.

Vljudno vabljeni!

Občina Lukovica, Občinska uprava

Obvestilo potujoče knjižnice

Vse uporabnike potujoče knjižnice obveščamo, da s 1. marcem 2004 prenehajo obratovati postajališča Sp. Prapreče, Sp. Koseze, Preserje, Gradišče, Trnjava (ob ponedeljkih) ter Vrhovlje, Dupeljne, Rafolče, Lukovica in Krašnja (ob petkih). Ostale dneve vozi potujoča knjižnica po voznem redu. Zveste obiskovalce potujoče knjižnice iz omenjenih vasi prosimo za razumevanje in jih vabimo, da obiskujejo krajevno knjižnico dr. Jakoba Zupana v Šentvidu pri Lukovici (tel.: 729 63 20).

Knjižnica Domžale, Enota Potujoča knjižnica Lukovica

Obvestilo Zdravstvene postaje Lukovica

V Zdravstveni postaji Lukovica imamo od 10. februarja 2004 nove, dodatne telefonske številke za posamezne službe.

Splošna ambulanta: 7235 006; Otroška ambulanta in posvetovalnica 7236 980; Zobna ambulanta za odrasle 7235 156; Zobna ambulanta za otroke 7236 978; Patronažna služba 7236 981.

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko Rokovnjača je 12. marec.

Uredniški odbor se poslavlja

Potrebne je bilo veliko volje in angažiranosti

O b izteku urednikovanja in novinarskega dela pri lokalnem glasilu Rokovnjač smo se na uredniškem odboru odločili, da podamo nekaj svojih misli iz izkušenj, ki smo jih doživljali v dveh letih. S strani občine smo bili odstranjeni na zelo nepošten način. Očitani so nam slabo kvaliteto dela, nestrokovnost, zvalili na nas krivdo prekomerne porabe sredstev in še marsikaj. Vse to smo zadnje mesece doživljali s strani kreatorjev, ki so nas imeli namen odstraniti že takoj z nastopom sedanjega župana.

Prepričanje uredniškega odbora in moje osebno, ki se na koncu take zgodbe vedno izkaže, je dejstvo, da o kvaliteti odločajo bralci. In iz odmevov, naslovljenih meni osebno in članom uredništva je razvidno, da Rokovnjač le ni bil tako slab in nestrokoven kot nam ga očitajo kreatorji te umazane igre.

Bolj korektno in človeško bi bilo, da bi vodstvo Neodvisne liste za Črni graben, ki sedaj kreira celotno politiko občine Lukovica, priznalo, da jim je bil ta uredniški odbor preveč demokratičen in svetovljanski. Vsaka občina ima takšno strukturo, kakršno si ob volitvah izvoli. Res je, da iz imen neodvisne liste ni bilo razvidno, kateri politični opciji ti ljudje pripadajo. Večina volivcev je mislila, da gre za domoljubno, nepolitično inteligentno skupino ljudi, ki bi Črni graben res dvignila na višji nivo (tako so se predstavljali v predvolilnih obljubah). Sedaj pa se vedno bolj kaže, da so med njimi ljudje "stare avantgardne sile", zato delujejo na enak način, kot so v bivšem enopartijskem sistemu, niso pa sposobni, da bi prenesli kakršnokoli kritiko ali politično opozicijo.

Uredniški odbor je bil zadnje leto o dogajanjih v občini le izjemoma obveščen, zato smo se morali toliko bolj sami truditi in se novinarsko angažirati. Navdušena sem bila nad člani uredniškega odbora, ki so pokazali toliko volje do dela in tudi pravega pristopa do ljudi, kar je pri novinarskem delu izjemnega pomena. Kreatorji te umazane igre iz občine Lukovica si sploh ne predstavljajo, koliko dela je potrebnega, da časopis nastane. To ni samo sedenje v pisarni, kar po novem odloku, ki so ga sami oblikovali, nagradijo, potrebno je veliko novinarskega angažiranja.

Vsem sodelavcem uredniškega odbora, lektorici in tehničnemu uredniku se zahvaljujem za sodelovanje in podporo, usmerjeno k istemu cilju, ki se je po volji nekaterih moral ustaviti na polovici našega mandata.

✍️ *Marta Lavrič Tomšič*

Pisala sem za bralce, ne za prireditelje

Sodelovanje v uredniškem odboru Rokovnjača mi je nudilo možnost, da se veliko naučim o krajih in ljudeh Črnega grabna. Delo v uredništvu je bilo prijetno in duhovito, pri sprejemanju vsebinskih odločitev pa smo se člani vedno demokratično dogovorili.

Pri svojem poročanju sem skušala imeti pred očmi bralce. Trudila sem se napisati zanimive in resnične informacije, ne glede na to, ali so bile vseh tistim, ki so dogodke organizirali.

Sedanji uredniški odbor je bil izvoljen za štiri leta in odhaja še pred polovico mandata. Trdno sem prepričana, da nas niso odstavili zaradi finančne racionalizacije, kot skuša prikazati župan. Pravi razlog je v tem, da vsebine, ki smo jih objavljali, niso bile vseh trenutnim političnim veljakom v občini. O tem priča prvi uradni dopis župana in občinske uprave (št. 1810/03) uredniškemu odboru Rokovnjača. V dvajsetih vrsticah nas opozarjajo, da smo preslegli proračun, kar dvakrat več prostora pa namenjajo kritiki vsebine in načina poročanja, ki naj bi bil za bralce nezanimiv. Medtem pa popolnoma zanemarijo dejstvo, da so ukinili obveščanje uredništva o dogodkih v občini s strani občinske uprave. Med drugim je bil pred kratkim na obisku v Lukovici minister Bohinc na srečanju občin in posvetu o lokalni samoupravi. Povabili so tuje medije, RTV Slovenija je o dogodku tudi poročala, Rokovnjač pa je bil, menim, namerno prezrt.

Vsakemu občanu bi privoščila možnost vpogleda v zakulisno dogajanje v občini, saj gre za razpolaganje s skupnim denarjem. Želim, da bo novi uredniški odbor imel lažji dostop do tovrstnih informacij in jih bo smel tudi objaviti. Upam, da se Rokovnjač ne bo spremenil v glasilo, kjer bodo akterji peli hvalo lastnemu delu. To bi bilo daleč od objektivnosti in demokracije.

Hvala vsem, ki ste nam nesebično pomagali opravljati naše delo.

✍️ *Zinka Meden*

Moja osebna rast v UO Rokovnjača

V UO glasila Rokovnjač sem bila povabljen naknadno, potem ko je odšla ena od članic. Glede na to da sem bila že v prejšnjem mandatu dopisnica občinskega glasila, sem večino članov UO poznala.

Nisem članica nobene stranke, vendar smo vseeno dobro sodelovali. Vsekakor je soustvarjanje časopisa bolj zahtevno in odgovorno kot samo dopisništvo, še posebej, ko so na voljo omejen prostor in denarna sredstva.

Vsekakor sem rada pisala, najraje o posameznih ljudeh iz naše okolice. O ljudeh, ki ne izstopajo, pa vendar so zanimive osebnosti in se mi je zdelo prav, da jih spoznate tudi vi, drage bralke in bralci Rokovnjača. Soustvarjanje časopisa mi je prineslo posebno in bogato izkušnjo, ki pa so jo žal skazila nesoglasja med občino in UO. Menim, da je hudo narobe, ko se mešajo politika, strankarski interesi in vodstvo občine v delo časopisa, ki naj bi bilo izključno namenjeno za obveščanje in nena-zadnje za razvedrilo bralcem.

✍️ *Milena Bradač*

Rad sem dopisoval

Že kot šolar sem rad pisal spise. Seveda sem tudi veliko bral, najraje tiste Mohorjeve iz stare skrinje na podstrehi. Od takrat pišem tudi osebni dnevnik.

Kakšen kratek članek sem poslal tudi v Rokovnjača že od začetka njegovega izhajanja. Ko so me v letu 2002 povabili za dopisnika in člana uredniškega odbora, sem to z veseljem sprejel, saj mi je bilo pisanje v veselje. Nisem rad pisal o nečem, kar mi je bilo posebej naročeno: občni zbor, proslave, govori..., toliko raje pa o dogodkih in običajih, ki so me trenutno navdihnili.

Rad sem pisal o družabnih dogodkih, ki se navezujejo na stare šege in običaje, na pregovore in rečenice. Že lepa slovenska beseda naprej nam pove, da se moramo včasih ozreti tudi naprej, če hočemo res naprej. Rad sem obiskal ljudi, ki v svoji skromnosti ne izstopajo, imajo pa čut do sočloveka in stvarstva, torej živijo zdravo z naravo.

Da so nas kot uredniški odbor odstavili že na pol poti, me je sicer presenetilo, a bom preživel, saj življenje prinese še kaj hujšega! Pa tudi veliko lepega, kot so bili moji prijatelji v odboru, z urednico na čelu, saj smo se res lepo ujeli.

Tudi našim naslednikom želim veliko veselja, predvsem pa sreče in radovednosti pri pisanju. Predlagam, da je kateri od njih čim bližje občini ali tam zaposlen, saj jim bo tako lažje priti do novic, podatkov, dogodkov. Kajti mi smo bili večkrat prepuščeni lastni iznajdljivosti in radovednosti.

✍️ *Marko Cerar*

Nekaj vrstic za konec

Ob koncu mojega pisanja za glasilo Rokovnjač naj zapišem le nekaj vrstic. Nisem kakor sveča na sliki in volje do pisanja mi še zaenkrat ni zmanjkalo, pa vseeno vsem, ki ste glasilo radi prebirali tudi zaradi rubrike iz naših župnij, poklanjam tele verze znane pesmi: "Prišel je čas slovesa, bratje, čas je, da gremo. A mi se bomo srečali, se videli še kdaj." Seveda pa bo zato, da se bomo srečali, potrebno vzeti v roke verski tednik Družino, Prijatelja, Ognjišče, Misijonska obzorja ali pa za razbistritev misli in duha prisluhniti valovom Radia Ognjišče. In žal rubriko iz naših župnij poiskati na drugem naslovu, ne pa v neodvisnem Rokovnjaču. *↳ djd*

Rokovnjač je glasilo občanov

Del mojega prostega časa obsega tudi delo v uredniškem odboru Rokovnjača (UOR). Vsi člani UOR delamo neprofesionalno, pa vendar strokovno, predvsem pa neodvisno, kar potrjujem z dejstvom, da odločitve vedno sprejememo soglasno ne glede na naše politične ali osebne vrednote. Vseskozi nas vodi misel, da je glasilo Rokovnjač prvo za in od občanov - davkoplačevalcev in šele nato od ustanoviteljice Občine Lukovica.

V dosedanjem mandatu smo stroške za Rokovnjača zmanjšali za tretjino. Ob tem pa smo hkrati z reklamnim oglaševanjem povečali prilive in tudi tako pocenili izdajo glasila. Očitkom glede cene glasila od nove oblasti ni verjeti, drži pa, da bi radi svoje "delo in (?)dosežke" v Rokovnjaču prikazali enostransko in glamurozno kot najpomembnejše dogodke v občini. UOR je bil pod pritiskom že od prvega dne nove oblasti, saj je ta pisala in spraševala Ministrstvo za notranje zadeve, kako bi nas razrešili, navkljub temu da smo bili s sklepom občinskega sveta imenovani za štiriletni mandat. S preglasovanjem so sprejeli nov sklep o izdajanju in ustanovitvi občinskega glasila Rokovnjač. V tem sklepu so z Odlomkom o ustanovitvi in izdajanju javnega glasila občine Lukovica spremenili del veljavnega odloka, da bi jim služil kot podlaga za razrešitev zdajšnjega uredniškega odbora. Menim, da so z veliko željo po popolnem nadzoru in vodenju Rokovnjača prehiteli celo sami sebe. Ne držijo se pravil, ki so jih sami sprejeli. Za razrešitev sedanjega uredniškega odbora ni dal predloga ne odbor za imenovanja, ne odgovorni urednik, kakor je zapisano v 7. členu odloka. O morebitni razrešitvi ni bil obveščen UOR. Kot mi je znano, so pohiteli z imenovanjem novih članov UOR. Objavljen je bil že tudi razpis za glavnega odgovornega urednika,

Člani dosedanjega uredniškega odbora - (z leve) stojijo: Danilo Kastelic, Gregor Zdovec, Marko Cerar, Drago Juteršek, sedijo: Marta Lavrič Tomšič, Milena Bradač in Zinka Meden.

medtem ko občinski svet kot ustanovitelj ni po veljavni proceduri razrešil starega UOR. Še več, Ministrstvo za kulturo jim je zavrnilo del že sprejetega odloka, tako da so morali odlok preurediti in ga po hitrem postopku ponovno sprejeti, seveda spet s preglasovanjem in z dvojnimi merili (namreč na odboru za imenovanje sta bila dva člana za eno urednico, eden za drugo, eden se je pa vzdiral, po veljavnem poslovniku občine Lukovica vzdržanih ni, torej je rezultat 2 - 2). Predsednik odbora g. Goričan pa je poročal, da je zmagala tista z dvema glasovoma za in tako potrdil, da obstajajo v Lukovici dvojna merila. Pa še nekaj o opevanih **obljubah transparentnosti** dela Občine Lukovica. Žal so kot prvo od svojih odločitev preklicali objavo Rokovnjača na internetni strani Občine Lukovica. Kot drugo pa je internetna stran Občine Lukovica prazna (v izdelavi že 15 mesec). Internetno stran zna postaviti vsak študent za minimalen honorar, vendar nekaterim ni v interesu, da je občina prepoznavna ali da kdo ve, kaj se v njej dogaja. Bolj kot so ljudje nevedni, lažje jim je vladati. V Lukovici je lansko leto potekal svetovni kongres Apimondije, na internetni strani Občine Lukovica pa tega dogodka nismo mogli zaznati ne občani, kaj šele naši po Sloveniji in v zamejstvu. Vse dogodke in javna obvestila v občini bi lahko objavljali na internetni strani. Nasprotno pa se servis - občina samo oddaljuje od občanov. Za povrh pa dobivamo za občinske storitve vedno večje položnice, ki so tudi posledica povečanja večje zaposlenosti v javni upravi Občine Lukovica.

Do tega časa sem z delom v UOR pridobil

veliko bogatih izkušenj, spoznal sem veliko ljudi in njihovih resnic, laži, težav, uspehov, predvsem pa pogledov na delo Servisa občanov - Občine Lukovica, ki bo v prihodnosti zgubila status občine. Kot vem, se Občina Lukovica ni nikoli odzvala na bodice v Rokovnjaču, kar kaže na njihov odnos do bolečih problemov. Občina si zato zasluži bodico na bodice.

!.../Bolj kot so ljudje nevedni, bolj kot so pijani, bolj kot so med seboj sprti, lažje jim bom vladala./.../ (pismo ruske cesarice Katarine).

Novemu odgovornemu uredniku in uredništvu želim veliko uspehov pri delu v UOR, predvsem pa **odločen boj proti nevednosti - tako, da občanom ne bo tako lahko vladati!**

↳ Danilo Kastelic

Svoje delo smo žal zaključili na pol poti

Svoj mandat smo člani uredniškega odbora zaključili na pol poti. Zamenjala nas je politika, vendar resnica na ljubo nas je ta tudi predlagala. Žal mi je le, da se resnični vzrok za zamenjava skuša skrivati za očitkom zapravljenosti.

Bodo pa zdaj doma zelo veseli, saj bom nekaj uric na mesec namesto Rokovnjaču namenil njim.

Vesel sem tudi, da sem bil lahko del te ekipe in upam, da se bomo tudi kasneje uspeli še srečati za isto mizo, morda v kakem lokalju. Novemu uredniškemu odboru pa želim obilo veselih trenutkov pri delu.

↳ Gregor Zdovec

Slovensko čebelarstvo

Čebelar je poklic

Slovensko čebelarstvo ima že dolgo in kvalitetno tradicijo, na katero smo ponosni. Čebelarji pa so tisti, ki tradicijo ohranjajo, razvijajo kakovost in skrbijo, da smo Slovenci na področju čebelarstva znani po vsem svetu.

Že Anton Janša, prvi slovenski svetovno priznani čebelar, ki je kranjico predstavil svetu, se je zavedal, da je za napredek potrebno izobraževanje. Tega se zavedajo tudi današnji rodovi. Tako je prvih 48 slovenskih čebelarjev v nedeljo, 8. februarja, dobilo Certifikat nacionalne poklicne kvalifikacije čebelarka/čebelar, kar pomeni, da so opravili tečaj in izpit, poklic čebelarka/čebelar pa je vpisan v register poklicnih kvalifikacij.

Podelitve v organizaciji Čebelarskega centra Slovenije na Brdu so se udeležili visoki predstavniki ČZS (Čebelarska zveza Slovenije), njen predsednik Lojze Peterle, podpredsednik Franc Šivic, vodja Oddelka za nacionalne poklicne kvalifikacije na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve RS Elizabeta Skuber, strokovni sodelavec Republiškega izpitnega centra Slavko Lapanje, predstavnica Centra za poklicno izobraževanje RS Metka Svetina, predsednik Komisije za izobraže-

vanje pri ČZS Anton Rozman, člani izpitnih komisij, dobitniki certifikatov in nekaj drugih gostov.

Osrednji del prireditve je bil namenjen prvim poklicnim čebelarkam in čebelarjem. V nagovoru je predsednik ČZS Lojze Peterle poudaril, da je čebelarstvo žlahtnejši del slovenske kulture in vesel je, da predseduje tej organizaciji. Certifikati so delo skupnih prizadevanj, so rezultat volje po izobraževanju in v letošnjem letu pričakuje kar 100 poklicnih certifikatov čebelar/čebelarka. To je poklicna kvalifikacija, ki se je s tem uveljavila tudi na državni ravni. Poseben pomen je v nagovoru namenil izobraževanju, ki je pravzaprav gibal napredka in razvoja, znanje je namreč ključnega pomena za razcvet in ohranitev slovenskega čebelarstva. Ob tem se je posebej zahvalil Antonu Rozmanu, ki je na področju izobraževanja v čebelarstvu oral ledino, zahvalil se mu je za številne članke, hkrati pa čestital vsem, ki so si pridobili poklicno kvalifikacijo. Ob tem si je zaželel, da bi ČCS postal hiša žlahtnega čebelarskega znanja, prijateljstva, kulture in druženja. Po podelitvi je čebelarkam in čebelarjem čestital še predsednik izpitne komisije Anton Rozman in poudaril, da so prejeli veljavna spričevala. Izvedeli pa smo,

Lojze Peterle podeljuje certifikate nacionalne poklicne kvalifikacije slovenskim čebelarjem.

Pevska skupina iz Krašnje je prepevala ljudske pesmi.

da se trenutno izobražuje že 92 novih kandidat in kandidatov.

Podelitev certifikatov je bila vpeta v kulturni program, ki ga je pripravila Vera Beguš, nastopili pa so ljudski pevci in recitatorji iz KUD-a Frana Maslja Podlimbarskega. Kulturno vzdušje pa je ob kulturnem prazniku popestril še šaleški trobilni kvartet. Program je povezovala Helena Urbanija. Podelitev je dopolnila razstava Franca Šivica, ki se že 40 let ukvarja s fotografijo na temo čebelarstvo oz. čebele. Tokrat je predstavil fotografije, ki so tematsko vezane na čebele in cvet, pred-

vsem na čebelji let na cvet. Fotografije so bile na mednarodnih razstavah že večkrat nagrajene. Razstava je obiskovalcem na ogled v dvorani ČCS. Ob koncu je Anton Tomec, vodja ČCS, čestital prejemnikom certifikatov in se hkrati zahvalil vsem, ki so kakorkoli obogatili prireditve. Za konec še misel iz nagovora predsednika ČZS: Znanje je trajna vrednota, Slovenci pa smo lahko ponosni, saj smo svojo kulturo ohranili v vseh zgodovinskih preizkušnjah, kar je za majhen narod svojevrsten čudež.

✍️ Marta Keržan,
foto Vera Beguš

HP HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

IZKORISTITE UGODNE POLETNE CENE

KURILNEGA OLJA

Možnost plačila na obroke

Dobeno 75, 1234 Mengeš

Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

Smernice razvoja osnovne šole

Pouk bo vedno bolj ciljno naravnan

V pogovoru z ravnateljico OŠ Brdo za januarско številko Rokovnjača sva se dotaknili tudi tem, ki zaradi omejenega prostora niso mogle biti vključene v intervju. Ker pa se mi zdijo zanimive za širši krog bralcev, ki spremljajo dogajanja v in okrog slovenske šole, naj jih na kratko povzamem.

Po besedah Zdenke Pengal je v devetletni osnovni šoli vrsta pozitivnih novosti, s katerimi smo lahko zadovoljni. Predvsem je to ciljno naravnan pouk, ki se izogiba učenju podatkov, poudarja pa samostojno iskanje, raziskovanje in sklepanje. Učitelj v tem procesu ni več podajalec, ampak usmerjevalec pri iskanju znanja. Korenine vseživljenjskega učenja, ki postaja nujna naše informacijske dobe, se tako oblikujejo že v osnovni šoli. Pri tem imajo starši zelo pomembno vlogo, saj uspešna motivacija učencev brez podpore staršev ni mogoča. Delno jo pri učencih, ki imajo šibko ali nikakršno podporo staršev, nadomeščajo s povečanjem zaposlovanja pedagogov. Ne gre samo za učence z nižjo motivacijo, ampak za učence s specifičnimi učnimi težavami in primanjkljaji na različnih področjih učenja. Strokovno dobro usposobljena skupina svetovalnih delav in pedagoginj nudi individualno učno pomoč in dodatno strokovno pomoč učencem s posebnimi potrebami. Skupaj z učitelji pripravljajo individualizirane

učne programe za te učence, učne ure pa potekajo največkrat v času pouka izven oddelka.

Problemi devetletne šole se pojavljajo pri presaditvi sodobno zasnovanega programa v prakso. V prvem triletju devetletke je to še neproblematično in z izvajanjem pouka so zadovoljni učitelji, učenci in starši. V zadnjem triletju pa je precej organizacijskih težav, ki že sprožajo odzive javnosti (pobude svetov staršev, pobude ravnateljcev). Probleme predvsem povzročajo izbirni predmeti in nivojski pouk. Pojavi se zahteva, da se učenci iz zelo različnih razredov istočasno zberejo pri istem izbirnem predmetu ali da nivojski pouk na primer matematike ali angleščine zahteva istočasno štiri učitelje in štiri učilnice, a na šoli ne enih ne drugih ni dovolj. Učitelja, ki bi sprejel delo le za štiri ure na teden in se vozil s šole na šolo, je zelo težko najti. Pomanjkanje prostora pa je poseben problem, povezan s finančnimi možnostmi občine in ministrstva.

V urniku se tako pojavljajo "prazne" ure, učenci in učitelji preživijo na šoli več časa kot prej. Med prostimi urami učenci nimajo kam in preprosto čakajo, domov se vračajo kasneje in imajo za domačo nalogo na voljo manj časa. Za rešitev problema so v laični (med starši) in strokovni (ravnatelj) obliki na ministrstvo naslovili več predlogov. Večinoma gre za ukinjanje enega od izbirnih predmetov ali njegovo

nadomestitev s priznanjem izvenšolskih interesnih dejavnosti ali verouka. Pomagalo bi tudi, če bi bili izbirni predmeti bolj vezani na razred. Kaj se bo zgodilo v tej smeri še ni jasno, saj minister meni, da s spremembami ne gre hiteti.

Eno od področij, kjer bo v prihodnje nedvomno potreben bolj enoten pristop, je delo z nadarjenimi učenci. Po besedah gospe Pengalove sicer že obstajajo postopki za odkrivanje in usmerjanje nadarjenih učencev, vendar na mnogih šolah še vedno delajo s takimi učenci bolj po lastnem navdihu na pobudo učiteljev. Taka skupina pod vodstvom pedagoginje na brdski šoli dela že tretje leto, vendar postopek še ni sistemsko zasnovan. V februarju bo na šoli strokovno izobraževanje za cel kolektiv na temo dela z nadarjenimi učenci. Vodila ga bo strokovna delavka Zavoda RS za šolstvo. Na teh temeljih bo pripravljen sistemsko podprt program odkrivanja in dela z nadarjenimi učenci za novo šolsko leto.

Upam, da bodo probleme na Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport rešili preden bo za trenutno preobremenjene učence tretje triade prepozno, in da bo steklo tudi sistematično delo z nadarjenimi učenci, saj naj bi bili prav oni nosilci prihodnjega razvoja. Zato si zaslužijo šolo, v kateri svoje sposobnosti lahko kar najbolj razvijejo - tudi v dobro jutrišnje družbe.

✍ Zinka Meden

Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku

Knjiga - mene briga!

Takšna sta bila napis in moto obeh prireditev na OŠ Janka Kersnika Brdo, ki smo ju izvedli v počastitev slovenskega kulturnega praznika. Posebno pozornost smo namreč posvetili knjigi in branju. Vse pa smo popestrili še s kulturnimi nastopi naših učenk in učencev.

Prva prireditev je bila namenjena učencem razredne stopnje. Medse smo povabili tudi 49 učencev 1. r devetletke, ki imajo pouk v prostorih Vrtca Medo.

Uvodno himno in kasneje še dve pesmi sta lepo zapela oba šolska zbora, otroški in mladinski.

V nadaljevanju programa so se pred-

stavili še Maša in Patricija z duetom flaut, Domen, ki je prebral odlomek iz knjige, ki jo je sam napisal, ilustriral in poknjigovezil. Enako sta se kot avtorici svojih pesmi predstavili še Jasmina in Ana - prisluhnilo smo njunima recitacijama. Marko je odločno zatrobental mehiško skladbo, Maja in Tajda pa sta v spisu razmišljali o kulturi, še posebej pred vstopom v Evropsko unijo.

Prisrčen in zanimiv je bil plesni nastop učencev 2. b, ki so zaplesali slovenski ljudski ples "Špic polko" in nas nato "popeljali" še s plesnim vlakom. Program je povezovala Tajda iz 8. razreda.

Že tradicionalna na tej proslavi je pohvala učencem, ki predčasno osvojijo bralno značko.

Učenci od 5. do 8. razreda lahko sicer za osvojitve priznanja Zveze prijateljev mladine berejo še do aprila, učenci prvih in drugih pa do maja. Ker pa je prizadevnost potrebno pohvaliti, sem podelila predčasno osvojenim "bralnim značkarjem" posebej za to priložnost izdelane pripone.

Na matični šoli na Brdu je tako bralno značko med učenci od 2. do 8. razreda osvojilo že 155 učencev.

Ker javna pohvala vsakemu otroku veliko pomeni, sva z osmošolko Majo vse učence prebrali poimensko.

Tudi na obeh podružničnih šolah učenci pridno berejo: v Blagovici je bralno značko predčasno osvojilo 33 učencev (2. - 4. razreda), v Krašnji pa 15 (2. - 4. razreda).

Za vzpodbudo pri branju in vključevanju v bralno značko je priponke prejelo tudi vseh 69 učencev 1. r. devetletke in 67 učencev 1. r. osemletne OŠ.

Naši mali devetletkarji tudi sicer že pripovedujejo zgodbe za bralno značko v okviru Knjižnice Domžale, vendar jim knjige berejo še domači.

V 1. razredu osemletnega programa je nekaj učencev pri bralni znački že precej bralno uspešnih. Ker pa je njihovo znanje branja še precej neizenačeno, sem priponke podelila vsem: za lažje povezovanje črk v zloge, nato v besede in stavke in končno, za lažje branje knjig. **Priponke za posebno prizadevnost pri bralni znački je tako prejelo 340 učencev.**

V drugi polovici programa sem na oder povabila lanskega **PREŠERNOVEGA NAGRAJENCA** med učenci od 1. do 4. razreda in posebej med učenci od 5. do 8. razreda.

In kako izberemo šolskega Prešernovega nagrajenca?

To je tisti, ki v šolski knjižnici najbolj pridno bere, si izposoja, se zanima za knjige, skratka, me prepriča, da so knjige njegova ljubezen. Tako je nagrajenka lanskega šolskega leta Klavdija Strmšek čestitala in izročila letošnjemu slavljenecu med mlajšimi učenci za nagrado knjigo. Tudi letos je nagrajenka dekle, in sicer učenka 3. b razreda, **ANA SOPHIE TERGLAV.**

Na predmetni stopnji je nagrajenec iz šolskega leta 2002/03 čestital in izročil knjigo letošnjemu **NAJ** bralcu. Ta je letos **MATIJA LIPOVŠEK**, učenec 8. a razreda.

NAJ bralca pa sem tudi letos izbrala še med učitelji in strokovnimi delavci šole, saj so tudi med njimi ljubitelji branja in knjig. Letošnja učiteljska Prešernova nagrajenka je tako učiteljica slovenskega jezika, **JANA KOVIČ.** Do knjig in branja ima pozitiven odnos, rada bere, pa tudi učence, ki jih poučuje, uspešno navdušuje za branje.

Z vsemi, ki imate radi knjige, se tudi sama veselim, saj vem, da ste našli dobro in zvesto prijateljico, ob kateri vam gotovo nikoli ne bo dolgčas!

↳ Danica Dolar

Slikal je z usti

V spomin na prekmalu končano življenjsko in umetniško pot Stojana Zafreda, enega izmed najobetavnejših slikarjev z usti, štipendista mednarodnega združenja slikarjev, ki slikajo z usti in nogami, smo si v januarju v galeriji Kresija lahko ogledali

Tih čas - delo Stojana Zafreda

Tih čas - delo Stojana Zafreda. Njegova dela, slike, ki jih je ustvaril z usti, pričajo o izjemnem daru in volji do dela, ustvarjanja in življenja, obenem pa so dokaz, (ki jo je, žal, mnogo prekmalu prekinila smrt), da lahko tudi invalidi postanejo uspešni. Stojan Zafred je bil namreč invalid tetraplegik, kar pa njegove ustvarjalnosti ni motilo, kvečjemu jo je spodbujalo. ↳ djd

Pod vaško lipo

Na vasi se marsikaj godi in tudi v tokratni uprizoritvi igre Ivana Sivca se je marsikaj zgodilo. Že to, da je igralski skupini Društva upokojencev uspelo napolniti dvorano KD Janka Kersnika v Lukovici z gledalci kar treh starostnih obdobij, je dosežek, da pa se med igro še zabavajo in so navdušeni, potem pa "kapo dol"

Igralska skupina Društva upokojencev

pred igralci. Pravijo, da so upokojenci primerni za univerzo za tretje življenjsko obdobje, vendar so člani Društva upokojencev iz Komende dokazali, da nekaj še zmorejo in se pri tem prav prijetno zabavajo. Ne smemo pozabiti tudi občinstva, ki je bilo sicer v večini mnenja, da bi vsaj dve vlogi morali pripasti mlajšim igralcem, ki pa jim, žal, Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja še ne dovoli, da bi postali člani društva upokojencev. Smo pa bili toliko bolj navdušeni nad vlogama pripravnice za upokojenko - vaške klepetulje in poštarja, ki se je strogo držal predpisov in paragrafov, kakor se še danes. Svoje je dodal še nastop plesalcev folklorne skupine društva upokojencev. Obiskovalci smo odšli zadovoljni, vrli Komendčani pa so nam dali lekcijo o tem, kako naj deluje društvo upokojencev in kaj lahko na kulturnem področju postorijo tudi tisti, za katere menimo, da so državi samo v breme. Takšnih iger in igralcev pa tudi občinstva naša kulturna dvorana v Lukovici ne vidi prav pogosto. ↳ djd

Topla misel

Dobra misel, privoščič ti pogum,
da veselja dan ne vzame ti razum,
da ti bol ne bo vsakdanja ta,
sreča in mir bo lepota ti srca.

Naj ta misel pogreje te vsa,
čeprav tega ti zima zdaj ne da,
ker soncu lenoba še ni pošla
in se mu greti še zmer ne da.

Ti jaz privoščim njega vročino vso,
naj ti bo vroče in gorko, kot bo poleti spet bilo
in zdravje, veselja, ki bo takrat prišlo,
ko bo pomladi toplo sonce spet vzšlo.

(Janez Gradišar, Spodnje Prapreče)

AVT Cerar
KAMNIK d.o.o.

Perovo 23, 1241 KAMNIK,
tel.: 01/839 50 40,
GSM: 041/352 243,

SEAT

e-mail: sebastijan.macek@porsche.si

SERVIS IN TRGOVINA

Medobčinski otroški parlament 2004 - nadaljevanje s 1. strani

Humani medsebojni odnosi in zdrava spolnost

Vsak izmed nas je s seboj prinesel del sebe in del utripa iz svoje šole, iz svojega okolja. Skupaj tvorimo medosebne odnose, v teh pa je pomembna komunikacija, da lahko stvari spremenimo in izboljšujemo.

Zato smo bili vsi udeleženi učenci vabljeni k delu po skupinah oz. v kratke delavnice, kjer smo se spoznali in si izmenjali spoznanja in mnenja. Osredotočili smo se na naše ugotovitve, želje in pričakovanja glede humanih medosebnih odnosov in razmišljali o konkretnih predlogih in izboljšavo le-teh.

Vsaka skupina je imela svojo nalogo, povezano z medosebnimi odnosi, dejavnosti so bile različne - preko risanja dreves, igre vlog, listov želja in sonca konkretnih predlogov. Potem smo o tem poročali.

Skupne ugotovitve so bile naslednje:

- Temelj (korenine) humanih medosebnih odnosov so spoštovanje, zaupanje in ljubezen osrednji del (deblo) sta prijateljstvo in prijaznost, sadovi (krošnja) pa dobrota, razumevanje, prijatelji ...
- Naučiti se moramo poslušati drug drugega, saj lepa beseda lepo mesto najde, odvečno energijo je treba usmerjati v šport, kot najbolj problematično pa smo izpostavili medosebne odnose med dečki in deklicami in to tudi zaigrali. Mladi prepoznavamo prijaznost, neznost in humanost. Te vrednote nam

Prijateljstvo

- pomenijo več kot materialne dobrine.
 - Želimo si spoštovanje prijatelja, enakopravnosti, skupnega druženja, komunikativnosti ..., med fanti in dekleti si želimo več prijateljstva, iskrenosti, več pogovorov, med učitelji in učenci medsebojnega spoštovanja, enakopravnosti in pravičnosti, poslušanja, razumevanja in da bi bili učitelji enaki do vseh.
- Kaj lahko naredimo mi? Se ne spuščamo v pretep, si pomagamo, pomagamo mlajšim, prijazno se obnašamo do drugih, se spoštujemo, si zaupamo in pogovarjamo.

Cenimo: zaupanje, pomoč, pogum, prijateljstvo, ustrežljivost, prijaznost, pravičnost, pomoč pri učenju, spodbudo, zaupanje, pogovor, denarno pomoč staršev.

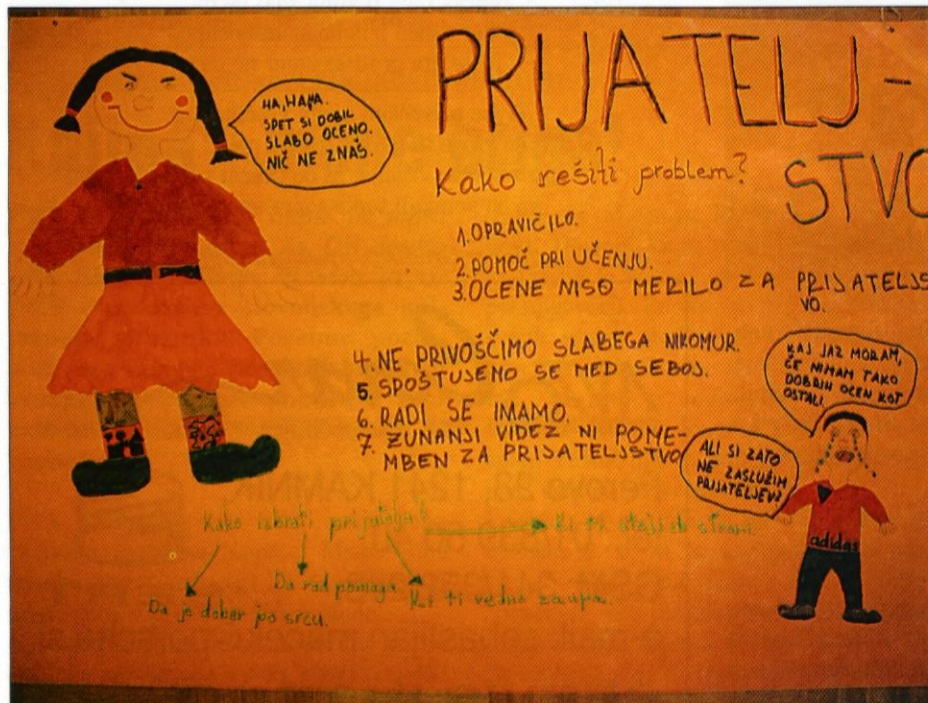
O spolni vzgoji nam je nekaj besed spregovorila Katarina Vodopivec, učiteljica OŠ Domžale, ki je menila, da je spolnost prezrta, saj ugotavlja, da imamo otroci na to temo veliko vprašanj in nanje je bila pripravljena tudi odgovoriti. Gostja je poudarila, da so se starši in učitelji pripravljati pogovarjati o tej temi, čeprav jim je včasih težko.

Na šolah smo se o spolnosti pogovarjali in se informirali na naravoslovnih dnevih in delavnicah učenci sedmih in osmih razredov, pri tem so nam pomagali učitelji, svetovalni in zdravstveni delavci. Zelo pomembno je, da se odrasli z nami pogovarjajo o spolnosti, a se jepotrebno pogovarjati celostno - bolj kot tehnika in kontracepcija so pomembni odnosi, prepoznavanje lastnih hotenj, da bi v varno in s premislekom vstopali v spolni odnos, ko bo zanj primeren čas.

Parlament je potekal nekoliko drugače od prejšnjih. Več poudarka je bilo na skupinskem delu kot na poročanju. Želeli smo se spoznati in preko usmerjenih aktivnosti spregovoriti o pomembnih vprašanjih našega življenja, ki smo ga šele začeli resnično okušati.

Ugotavljamo, da učenci še niso vajeni takšnega načina in potrebujejo podporo mentorja kot tudi predhodno pripravo na takšen način sodelovanja.

Večina udeležениh učencev je v skupin-

Naše ugotovitve glede humanih medosebnih odnosov

skem delu zavzeto sodelovala in se trudila uresničiti zadane naloge. Prispevek otrok je bil (razvidno iz poročil in izdelkov) mnogo bogatejši, kot so to uspeli javno predstaviti.

Vendar bi bilo dobro takemu načinu dala na parlamentu nameniti več časa, saj je čas namenjen tudi druženju, pogovoru, izmenjavi mnenj med učenci, urjenju v komunikaciji.

Učenci v izkustvenih oblikah dela potrebujejo čas, da se sprostijo in da se uvedejo v novo socialno situacijo ter v delovno vzdušje. Potrebujejo čas, da utrdijo spoznanja in jih znajo uporabiti v novi situaciji - da iz pripravljenih poročil presežejo naučeno in le-to uporabijo v novi izkušnji, kjer gre za preplet lastnih stališč z mnenji drugih. Prenašati izkušnje v vsakdanje življenje, v nove situacije - v tem vidimo smisel parlamenta. Ob tem poteka pomemben proces gradnje otrokove samopodobe, otrok dobi povratne informacije o samem sebi, preizkuša svoje sposobnosti. K tem ciljem pa bi zagotovo pripomogla še analiza udeležbe na parlamentu s svojim mentorjem v matični šoli - analiza procesa, vedenja ipd. (kaj ti je bilo všeč na parlamentu/kaj ne, kaj si novega spoznal o sebi in o drugih, kaj od izrečenega/ugotovljenega lahko uporabiš v vsakdanjem življenju, katera nova spoznanja lahko preneseš nazaj v razred - v razredne odnose...).

Menimo, da je to kakovosten premik v

Drevo želja - naj zaživi z nami!

načinu dela, ki ga je vredno razvijati. Zahteva pa še več timskega sodelovanja med mentorji, večji časovni razpon in priprave, da bodo uresničeni cilji parlamenta: druženje, pogovor, izmenjava mnenj, osebna rast otrok.

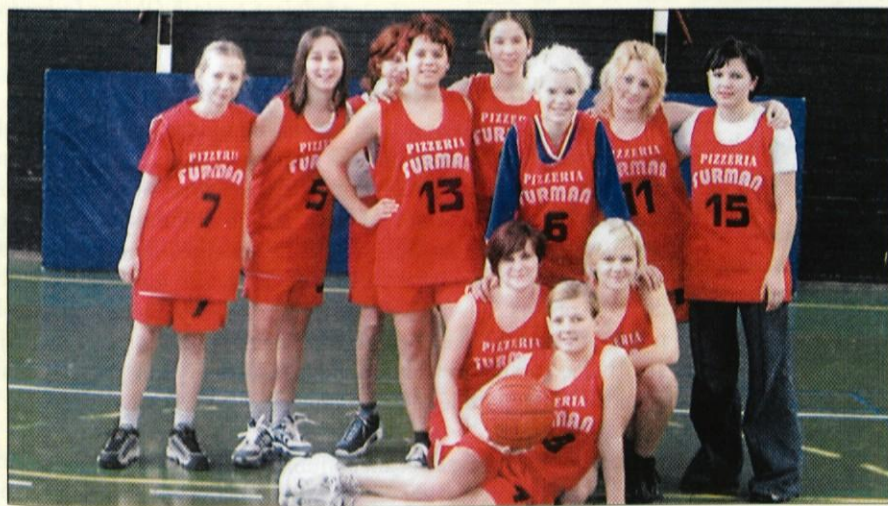
Ker pa se vse začne z majhnimi stvarmi, pri posamezniku, smo tudi mi za konec začeli pri sebi. Vsakemu smo podarili štiriperesno deteljico. Pomeni nam simbol majhnega, a živega, pomeni nam srečo. Biti srečen pa je smisel življenja. Nanjo smo napisali, kaj bomo danes pozitivnega storili zase in to izmenjali z najbližjim

sesedom. Kot simbol in spomin na doživetja in spoznanja parlamenta bomo učenci OŠ Janka Kersnika Brdo ponesli na matično šolo drevo življenja.

Naše ugotovitve bomo posredovali na regijskem otroškem parlamentu, ki bo 26. februarja na OŠ Medvode. Letos nas bodo zastopali učenci OŠ Moravče.

Hvala vsem udeležencem, gostom in vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali.

Učenci, Nives Zelenjak, Julija Pelc in Marija Abe, mentorice otroškega parlamenta

Starejše članice šolske ekipe smo uspešno sodelovale na košarkarskih tekmovanjih. Bile smo druge na regijskem in področnem tekmovanju in se udeležile tudi četrtfinala državnega prvenstva, ki je bilo na OŠ Božidarja Jakca v Ljubljani. Čeprav smo proti domači OŠ in proti OŠ Grm izgubile, smo bile zelo vesele, da nam je po dolgem času ponovno uspelo priti tako daleč. V starejši šolski ekipi smo tekmovali: Tina Cerar, Lea Bernot, Tajda Kreft, Stella Ančimer, Andreja Homar, Meta Talijan, Neža Cerar, Maja Lončar, Alenka Avbelj, Urša Belcijan, Ana Igljič in Sara Bucaj. Po uspešno zaključenih tekmovanjih naj vam povemo, da smo zelo ponosne, velika zahvala za naš uspeh pa gre tudi trenerju Klemenu Avblju.

Učenci Košarkarice

Društvo izgnancev Domžale obvešča

Krajevna organizacija Društva izgnancev Slovenije Domžale poziva vse upravičence do nadomestila za v drugi svetovni vojni požgano in uničeno premoženje, da čim prej posredujejo dokumentacijo o tem premoženju. Fotokopirano dokumentacijo posredujte naši organizaciji v Domžale ali na Društvo izgnancev Slovenije, Komenškega 7, 1000 Ljubljana.

V Domžalah lahko pri krajevni organizaciji dobite tudi obrazce oz. vloge, s katerimi boste poskušali podatke o uničenem in požganem premoženju pridobiti od Arhiva RS. Te obrazce vam lahko tudi pošljemo, vendar nas morate poklicati.

Hkrati vas prosimo, da obveznosti do društva, plačilo članarine in naročila Vestnika, poravnate do konca februarja 2004 ob petkih od 13. do 14. ure.

Rok za oddajo telefonskih zahtevkov 6. junij

Občinska komisija za vračanje vlaganj v telekomunikacije je imela že dve seji. Na konstitutivni seji smo takoj pričeli z delom in preučili osnutek Odloka o postopkih in načinu povračila prekomernih vplačil v javno telekomunikacijsko omrežje v občini Lukovica od leta 1976 do leta 1998.

Odlok je bil pripravljen za prvo branje na občinskem svetu, kjer sem ga tudi predstavil v skrajšani obliki. Občinski svet je sprejel odlok in ga dal v 30-dnevno javno obravnavo. Na obravnavo so se s predlogi odzvali iz Civilne iniciative občanov in upravičencev do vračila prekomernih vlaganj občine Lukovica v javno telekomunikacijsko omrežje. Na drugi seji komisije smo proučili in uskladili predloge in jih dali v potrditev občinskemu svetu. Občinski svet je spremenjen odlok sprejel. Od 6. 2. 04 teče štirimesečni rok, v katerem mora občina vložiti zahtevke upravičencev na državno pravobranilstvu. Še pred tem pa moramo komisija pripraviti Pravilnik o obrazcu vloge za uvrstitev na seznam za vrnitev sovlagateljskih sredstev v javno telekomunikacijsko omrežje, ki mora župan sprejeti po veljavnem odloku o vračanju.

Upravičenci do vračila vlaganj v javne telekomunikacije boste pravočasno pisмено obveščeni s pravilnikom in dvomesečnim rokom za vložitev zahtevka za vračilo. Člani komisije smo: Štefan Tepeš, Tomaž Andrejka, Tomaž Urbanija in predsednik Danilo Kastelic. Za dodatne informacije povprašajte na občini Tomaža Cerarja.

↳ Danilo Kastelic

Trenutno

Moj namen ni točno definirati besede trenutno. Je le namen opozoriti na obljubo, ki jo je župan dal tudi v medijih. Še vedno hranim članek iz Dnevnika, v katerem obljublja, seveda v predvolilni mrzlici, da bo Občina Lukovica dobila svojo spletno stran, čeprav jo je takrat že imela. Danes, po tolikem času, kar je prišel na to mesto, ki si ga je tako želel (tudi z obljubami, ki jih ni izpolnil), na spletni strani Občine Lukovica najdemo napis "Stran je trenutno v prenovi" in to že, odkar je prišla na občino nova oblast. Tako opevana predstavitev naše občine na spletu je čez noč pozabljena, saj je, ko prideš navzgor, pozabljeno tisto, kar je spodaj in se ti ni potrebno ozirati nazaj. Obljuba pa je le obljuba, toliko bolj, če je izrečena iz ust samega župana, toliko bolj, ker spletne strani ne obiskujejo samo tisti, ki iščejo dlako v jajcu, in županu ob obilici dela nalagajo še takšne nemogoče stvari, ampak tudi drugi. Verjetno so se obiskovalci lanskoletne Apimondije v Sloveniji prej pozanimali na spletu, kam bodo odšli. In tu smo že pri prvi predstavitvi izgubili kar nekaj točk. Ravno tako kakor spletna stran Občine Lukovica pa je ostalo tudi pri ostalih obljubah. Vsaj kar se mladih in njihovih igrišč tiče ter še kaj bi se našlo. Tudi stari uredniški odbor je trenutno v ...

↳ djđ

Režijski obrat, da!

Ko je bivši župan občine Lukovica Anatazij Živko Burja pred leti na svojo pobudo in zamisel v novo nastali občini Lukovica ustanovil Režijski obrat občine Lukovica, ki naj bi pokrival velik del komunalnih in podobnih storitev v naši občini, se marsikomu to ni zdelo prav, ali pa je na to gledal pesimistično. Zakaj? Spraševali so se namreč, kako lahko nekdo oz. občina, tako mlada in neveljavljena, lahko to izvede. Zgodilo se je. Danes režijski obrat več kot izpolnjuje svoje poslanstvo. Brez njega bi "revna občina" močno škripala, saj bi bile usluge drugih mnogo dražje od skromnih plač delavcev Režijskega obrata, ki jih

uspešno vodi Tomaž Cerar. Koliko zemeljskih plazov, utrditev cestišč, čiščenja in zamenjave propustov, košnje trave oz. grmičevja ob lokalnih cestah, zimskega vzdrževanja, pa tudi ureditev oz. obnova nekaj vojnih obeležij (žal se je to zgodilo na Golčaju nad Blagovico celo dvakrat zaradi čudne miselnosti posameznika glede naše zgodovine) so uredili. Zaposlene delavce pa je potrebno primerno nagraditi. Bodoči župan Občine Lukovica bo moral tudi na to pomisliti, sedanji Matej Kotnik pa ukrepati. Vedeti moramo, da bomo take delavce še kako in vedno potrebovali. Režijskemu obratu in njegovemu vodji Tomažu Cerarju želim še dolgo, uspešno in narodu zadovoljno delo ter primerno stimulacijo. Od koga le? Župana.

↳ Vinko Jeras

Odmev na članek 00 N.Si Lukovica

Uokvirjen članek 00 N.Si Lukovica nam v vsakem Rokovnjaču skuša povedati kaj novega o svoji opredelitvi in svojih vrednotah in prav je, da lahko vsak ali vsaka stranka opomni enakomisleče, naloga ostalih pa je, da to razumemo!

Iz istega razloga se odzivam na članek v zadnjem občinskem glasilu. Prav vsak, ki ima svoje mišljenje in večletne izkušnje, se lahko opredeli za neodvisnost. V vašem članku zatrjujete, da je članstvo v občinskem svetu, s čimer nimam izkušenj, samo nabiranje osebnih koristi, potem to koristite nekateri že 10 let.

Glede ostalih političnih strank pa naslednje: Predstavniki velikih strank LDS, SDS, N.Si v občinah le "kimajo" direktivam, ki jih dobijo iz svojih central iz Ljubljane. Te zelo malo zanima, kako živijo volilci v posameznih, zlasti majhnih občinah. To so spoznali tudi volilci. Posledica tega pa je vedno večja podpora neodvisnim listam v celi državi. Te neodvisne liste nimajo navodil iz Ljubljane in se lažje posvetijo problemom lastne občine.

Vaša izjava v članku "da politika ni nič drugega kot skrb za skupne dobrine in pametno razporejanje denarja" pa naj ostane brez komentarja in naj si jo vsak posameznik razlaga po svoje...

↳ Cerar Matija Bogdan, dipl. ing.,
neodvisni svetnik Občine Lukovica

Cesta, ki ni vredna svojega imena

V občini Lukovica živimo tudi občani, na katere je uprava popolnoma pozabila. Smo občani, ki živimo, večji del vasi, ob glavni cesti Lukovica-Blagovica. Kot vidimo, avtocesta pospešeno napreduje. naj omenimo, da nam je bilo obljubljen marsikaj: ureditev avtobusne postaje, osvetlitev, omejitev hitrosti vozil ter prehod za pešce. Ko bo avtocesta do Blagovice končana pa tudi, da se bo obstoječa cesta takoj sanirala. Ta cesta je namreč popolnoma uničena. Veliko pretežki kamioni za to cesto pa povzročajo zelo boleč ropot ter tresenje hiš, prav tako tudi poškodbe na objektih. Za zaporo le-teh pa se nobeden ne zmeni.

Mogoče pa smo preveč verjeli obljubam. Veselili smo se, da se čim prej zgradi avtocesta, saj smo upali, da bomo zaživel bolj mirno in varno. Danes pa je ravno obratno. Skoraj več kot 50% težkih kamionov še vedno vozi po že tako uničeni stari cesti brez vseh omejitev hitrosti in teže. Slišati pa je tudi, da ko bo avtocesta gotova, bo ta cesta pripadala lokalni skupnosti, ki že sedaj nima denarja.

Zato prosimo, sprašujemo župana občine Lukovica in občinski svet, da nam javno prek glasila Rokovnjač odgovorite: Kdaj se bodo te tako življenjsko pomembne stvari uredile in sanirale.

6. 2. 2004

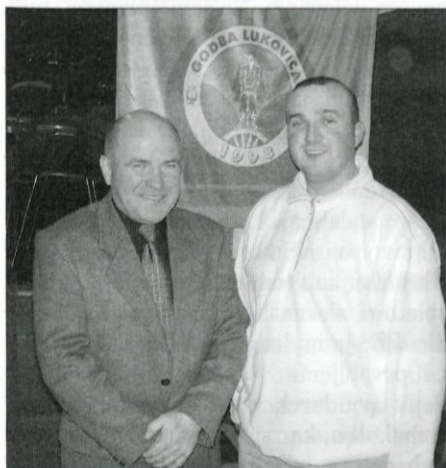
↳ Vaščani Spodnjih Lok

Meseci hitro tečejo

Redni letni občni zbori naših društev

Kako hitro tečejo meseci, nas vsako leto znova opozorijo občni zbori različnih društev. Treba se je dogovoriti, načrtovati nove cilje in se na splošno znajti. Kako to uspeva posameznim društvom, kako se uspešno združujejo in uresničujejo svoje interese, boste lahko prebrali o njihovem delu in načrtovanjih.

Občni zbor Godbe Lukovica

Novi in stari predsednik

V petek, 6. februarja, je v prostorih Kulturnega doma Martina Slomška v Šentvidu potekal šesti redni letni občni zbor Godbe Lukovica. Tako smo člani društva tudi uradno zaključili jubilejno, peto leto delovanja godbe. V skladu s tem se je tudi odvijal letošnji občni zbor.

Ob prisotnosti večine članov godbe in redkih vabljenih gostov smo pri poročilu o delu v preteklem letu slišali, da smo zastavljene načrte celo presegli. Število nastopov se je približalo številki trideset, medtem ko je število članov, ki že igrajo v orkestru, osemtrideset. Največji del poročila se je nanašal na uspešno izvedeno peto obletnico godbe. Glavni poudarki skrbnika opreme so bili, da smo godbeniki med letom uspeli izdelati oder, s pomočjo donatorjev in sponzorjev pridobili nekatere nove inštrumente ter dopolnili garderobo za nove člane. Po finančnem poročilu je, glede na povečan obseg dela in težave pri organizaciji vseh dejavnosti, sledila sprememba in dopolnitev statuta društva z nekaterimi novimi organizacijskimi oblikami dela. Prav tako so bile izvedene tudi volitve in imenovanja novih članov delovnih teles. Največja

sprememba je na položaju predsednika, saj je dosedanega Kamila Domitroviča, za naslednja štiri leta nasledil Bojan Andrejka. Ob koncu formalnega dela zborna članov godbe še pogled v prihodnost z načrtom dela za letošnje leto.

Godba Lukovica se tako s svežimi močmi in idejami podaja izzivom naproti. Nov veter, ki je zavel v jadrih društva, in smelost načrtov vodstva obetajo nadaljnji razvoj ter še uspešnejše delo v prihodnje.

in foto Leon Andrejka

Občni zbor Društva podeželskih žena Lukovica

Zbralo se je 60 od 80 članic ter povabljeni gosta župan Matej Kotnik ter Dušica Kunaver, vneta zbirateljica ljudskega blaga.

Kot se spodobi za dan pred kulturnim dnevom, smo začeli z Zdravljico. V nadaljevanju je ga. Pavlič recitala pesmi "O Vrba" ter "Hčere svet". Nagovorila nas je dolgoletna predsednica Ivanka Smerkolj. Sledilo je poročilo.

V prejšnjem letu so bile žene zelo pridne na Peregrinovem sejmu, na Apimondiji, od koder imajo posebno lepe spomine, ter v sadovnjaku na Brdu. Obiskovale so tečaje (peka kruha, nabiranje zelišč ...), znale pa so se tudi poveseliti na izletu, pikniku, bile so v toplicah Snovik, pripravile pa so tudi marsikatero podoknico ali "freh" ob godovih svojih članic.

Iz finančnega poročila, ki ga je prebrala blagajničarka Ani Cerar, je razvidno, da se jim nekako izide. Vse delajo prostovoljno, plačujejo članarino, nekaj dobijo od občine, ostalo zaslužijo na stojnicah. Tajnica društva Slavi Urbanija je zelo posrečeno vodila zbor in tudi prebrala plan za leto 2004:

V februarju bodo potekala izobraževanja po želji članic/ 8. marec - predavanje na temo Zdravje in kopanje v Snoviku, ob materinskem dnevu - ogled vrtnarije, kmetij in kmečkega turizma/ april - kuharski tečaj, sejem, razstava jedi/ maj - predavanje o rožah, pohod/ junij - piknik/ julij - srečanje žena Tuhinj, Blagovica, Trojane na Kekcu/ avgust - kopanje na morju/ september - sadovnjak, jesenski obisk zdravilišča/ oktober - Lukov sejem, naj buča, naj pridelek, gledališče/ november - razstava ročnih del/ december - obdaritev in obisk bolnih in ostarelih članic. Spregovorila je tudi svetovalka Marta

Kos, ki je poudarila koristnost predavanja in tečajev, na katerih bi rada videla tudi več mlajših članic. Z njo se je strinjal tudi župan, saj je nekaj tovrstnih tečajev opravil tudi sam. Povedal je, da je vsako društvo koristno, že zaradi druženja in izobraževanja. Denarja v te namene bi lahko dobili več, če bi bilo v občinskem svetu več kmetov. Žene je pohvalil za pomoč na Apimondiji, saj so prihajale pohvale udeležencev celo iz Mehike in Norveške. Spomnil jih je na brezplačen pregled dojk v ZD Domžale, plačnik je občina.

Letos bomo v okviru občinskega praznika obeležili 700 let Lukovice in Šentvida. Omenil je še vrtec, v katerem se porabi 110 mio SIT letno. Župana so vprašale glede nerazumevanja šole do društev. Odgovoril je, da je šola sicer občinska last, so pa problemi glede varovanja, čiščenja, ogrevanja ...

Gostjo Dušico Kunaver je sprejela Francka Maselj z recitalom in šopkom z Limbarske gore. Dušica Kunaver je tudi avtorica knjige "Od prosinca do grudna" in takole nas je s pesmijo in smehom popeljala skozi letne čase: Življenje na vasi je bilo trdo, ljudje so bili večkrat lačni kot siti. Toda takšno življenje je narekovalo nepisana pravila. Med ljudmi so vladali pošteni odnosi, zakonov je bilo malo, a beseda je veljala. Koledniki so hodili od hiše do hiše, prinašali so srečo, dobili darilo, pri zadnji hiši so zaključili s plesom in od nabranega so se lačni nasitili, kakor tudi ob pustu in na ohceti. Ti fantje na vasi so delovali tudi kot institucija za moralo, saj jo je kaj hitro skupil kak tuj fant, ki se je pozno zvečer motal pod okni deklet. Slovenski narod je bil skozi celo zgodovino zelo trmast in trdoživ. Preživel je turške vpade, razne vojske in tudi potujčiti se ni pustil. Zimo so imenovali "baba", otroci so jo preganjali s kričanjem in prastar borec kurent jo je pregnal. Že je orač potrkal na drevo in pride gregorjevo, ko se ptički ženijo in

Podeželske žene v akciji

šuštar ne potrebuje več luči, ko je dan vse daljši. Vsaka kmetija, tudi revna, je bila gospodarsko neodvisna: pri vsaki hiši se je predlo, dekleta so se zbirala, da so varčevala z lučjo, fantje so pa zraven reporibali, pomagali ter skrbeli za veselje. Zelo so spoštovali kruh in pred jedjo zmeraj molili. Poleti so si pomagali pri skupnih opravilih košnja, žetev...

Starodavne vasi ni več in šege, ki so ostale, je treba prenašati na otroke, kakor tudi spretnosti kulinarike in domače obrti, ki so značilne za naše kraje.

in foto Marko Cerar

Občni zbor PGD Trojane

Občni zbori različnih društev potekajo od februarja dalje in že vrsto let se na rednih občnih zborih PGD Trojane srečujejo domači gasilci in različni gosti. Letos so nas obiskali predsednik in podpredsednik GZ Lukovica Matjaž Markovšek in Brane Močnik, predstavnici PGD Braslovče, predsednik ŠD Trojane Robert Smrkolj, predstavnik TD Šentgotard Vladimir Doberšek in podžupan občine Lukovica Lado Goričan.

Predsednik PGD Trojane Primož Smrkolj je v uvodu opisal delo v preteklem letu in se vprašal, kaj sploh še pomeni prostovoljstvo ob kopici predpisov, ki jih določa GZ Slovenije. Vse pogosteje prihaja do situacij, da kljub močni volji in želji po prostovoljni pomoči bližnjemu, zakon otežuje delo. Zavedati se moramo, da le volja ni dovolj, potrebno je skrbeti tudi za svojo varnost. Delo na operativnem področju je zelo podrobno predstavil poveljnik Tone Lavrač, ki je izpostavil predvsem dva večja požara na Trojanah, kjer je gorel avtobus ter v Šentgotardu, kjer je zagrela stanovanjska hiša. Prav tako je predstavil dosežke vseh tekmovalnih desetih na različnih tekmovanjih. Svoje delo so v preteklem letu predstavili še predsednik komisije za mladino Ivo Mikša, predsednica komisije za članice Petra Hlebec ter predsednik komisije za

veterane Franc Trebušak. Ob koncu je svoj pogled in oceno našega dela podal še predsednik GZ Lukovica Matjaž Markovšek, ki je pozdravil predvsem ugotovitev, da se v vseh posredovanjih nihče od gasilcev ni poškodoval ter da v društvu vse komisije korektno opravljajo delo. Predvsem pa je poudaril, naj spoštujemo starejše in gradimo prihodnost na mladih in ambicioznih gasilcih. V znak spoštovanja smo se z minuto molka poklonili tudi spominu Ane Brvar, Ivana Novaka in Jožeta Keršiča, ki so našemu društvu pustili sledi.

Naše gasilsko društvo si je za leto 2004 postavilo jasne in dosegljive cilje. Morda vsi ne bodo doseženi takoj, toda kdor si postavi visokoleteče cilje, zvezd najbrž ne bo dosegel, po blatu pa tudi ne bo ril, zato sem prepričana, da nam bo uspelo.

in Petra Hlebec

Občni zbor PGD Prevoje

Delovni predsednik občnega zbora Martin Andrejka je pozdravil vse obiskovalce, posebej pa še župana občine Lukovica Mateja Kotnika ter predstavnike KS Rafolče, Mlekarske zadruge, GZ Lukovica in območnih GD. Po izvolitvi delovnih teles so sledila poročila podpredsednika, poveljnika, tajnika in blagajnika. Zvrstila se je vrsta razpravljavcev, ki so poudarjali dobre in slabe trenutke v lanskem letu. Vsi pa so si bili enotni, da so s svojimi aktivnostmi naredili veliko. Ostal pa je madež gasilca, ki je zlorabil njihovo zaupanje. Gostje so nato povedali marsikaj pozitivnega o delu v minulem letu. Sprejeli so zaključni račun, nato pa so staremu predsedniku izglasovali razrešnico. V nadomestnih volitvah so za novega predsednika PGD Prevoje soglasno izvolili Marjana Kvedra iz Rafolč.

Po končanem delu je sledilo družabno srečanje in pogovori o načrtih v letošnjem letu, ki pa jih ni malo.

in Danilo Kastelic

Planinska himna je letos izzvenela malo drugače.

Občni zbor Planinskega društva Blagovica

Letošnji občni zbor Planinskega društva Blagovica, ki je bil na večer 24. januarja, je bil v znamenju presežnikov. Pa naj to ne izzveni kot kritika, ampak kot resnično veliko priznanje delovanju in marljivosti članov tega društva.

Načrte, ki so si jih zadali prejšnje leto, so v celoti izpolnili. Poleg že utečenih vsakoletnih pohodov, je bil njihov največji podvig postavitev razglednega stolpa na Rebru. Na resnično težkem, strmem terenu jim je uspelo postaviti stolp, seveda ob pomoči občine, Darsa in prizadevnih krajanov natanko ob 10-letnici njihovega delovanja. Ne samo planinci, tudi občina je s tem pridobila še eno za-nimivo turistično izletniško točko, ki je že prepoznavna tudi izven občinske meje. Tako pravi tudi gospod Baloh, oskrbnik na Dolinah, kjer se ponavadi ustavljajo planinci, da se okrepcajo na svojih poteh. Dobro sodelujejo tudi z ostalimi društvi, tako v svoji KS kot v občini in izven nje. Niso manjkali tudi na Apimondiji, na 110. obletnici slovenskega planinstva, 55-letnici PZS-ja in drugih srečanjih, kamor so bili povabljeni.

Velik poudarek daje društvo svojemu podmladku, kar so med drugim pokazala tudi priznanja, ki so jim bila podeljena. Mladi planinci spoštujejo naravo, z njo živijo, jo negujejo, čistijo, in menda je tudi že opazno, da je bolj čista. Hvala bogu! Spoštujejo pa tudi svoje starejše člane in so jim hvaležni za vso njihovo pomoč. Pričeli so s planinsko šolo, ki jo bodo končali letošnjega julija.

Tudi letos jim ne bo zmanjkalo dela. Rokovnjaška planinska pot bo bogatejša za dve kontrolni točki. Ena je stolp na Rebri, druga pa, ja, dragi planinci, kontrolni žig boste lahko vtisnili v Blagovici pri planinskem kozolčku in s tem spoznali Blagovico še v samem centru, ne samo z vrhov bližnjega hribovja.

Z Golčaja bo odslej boljši razgled, ker bodo na tamkajšnjih dobro znanih razvalinah opravili posek in ga uredili. Ob občinskem prazniku pripravljajo pohod na Reber, ob vstopu Slovenije v Evropo pa pohod na Špilik. Na oboh pohoda bomo vabljeni vsi občani naše male občine.

Vrsto pohval blagoviškimi planincem so izrekli tudi povabljeni gostje, se jim zahvalili za sodelovanje in jim "očitali" skromnost, kajti njihovi uspehi govorijo drugače.

in foto Milena Bradač

Dekanijsko srečanje bralcev božje besede

Kar nekajkrat smo se izkazali za dobre gostitelje in organizatorje, zato nam je bilo tudi tokrat zaupano Dekanijsko srečanje bralcev božje besede. Na nedeljo Svetega pisma se jih na v župnišču na Brdu zbralo lepo število, ki jim ni bilo žal prostega časa, da spoznajo nekaj novega, kar se nanaša na prebiranje knjige knjig.

Poleg nagovora dekana Janeza Kvaternika je z branjem evangelija pričel s popoldanskim srečanjem župnik iz Doba Slavko Judež, piko na i pa je dodala sestra Marija Filipič, ki je še tako težko razlago del Svetega pisma naredila zanimivo in popolnoma enostavno. Iz njenega pripovedovanja in razlage smo udeleženci predavanja spoznali, da ni nič težko, kar narediš z veseljem, da pa je za branje in spoznavanje Svetega pisma pomembno, da tisto, kar prebereš, tudi razumeš. Branje je veliko lažje, če posamezna berila že vnaprej ne samo preberemo, ampak si jih tudi razložimo. Popoldne je v prijetni družbi hitro minilo in bogatejši z znanjem o pravilnem branju smo pogovor in predavanje sklenili ob prigrizku in pijači, ki so jo postregli sodelavci Karitasa, nato pa se počasi razšli na vse konce domžalske dekanije z obljubo, da se na podobnih predavanjih še srečamo. *↳ djđ*

Župnijo Krašnja je obiskal misijonar Jože Grošelj

Na dan slovenskega kulturnega praznika, 8. februarja, je krašensko župnijo obiskal jezuit, pater Jože Grošelj, misijonar v Zambiji. Izhaja iz Šmartnega v Tuhinjski dolini, misijonsko delo v Zambiji pa opravlja že trideset let.

Skupaj z domačim župnikom Antonom Potokarjem je daroval nedeljsko sveto mašo v Krašnji in na Češnjicah. Pater Grošelj je v pridigi obširne spregovoril o svojem tridesetletnem misijonskem delu. Na splošno o misijonskem delu danes lahko veliko preberemo, vendar si le slabo predstavljamo tamkajšnje življenje in delo naših misijonarjev. Zanimivo je bilo srečanje z njim, saj nam je nazorno približal svoje tridesetletno poslanstvo, zlasti ko je opisoval svoje izkušnje v začetnem delovanju, kako je ob svojem prihodu v Zambijo pričel ustanavljati popolnoma novo župnijo na področju, kjer ni bilo ne vernikov niti božjega hrama. Danes šteje njegova župnija pet tisoč prebivalcev.

Seveda je marsikoga zanimalo, kako v resnici zveni jezik, ki ga misijonar govori v daljni južni Afriki. Postregel nam je z nekaj stavki in nato zmolil Oče naš v svojem jeziku. Hvala mu, da je prišel med nas in obogatil nedeljsko bogoslužje.

↳ Marta Lavrič Tomšič

Naš zaklad je Sveto pismo...

Zgornji naslov je del pesmi, ki jo običajno v cerkvah prepevajo na nedeljo Svetega pisma. Tudi na Brdu ni bilo nič drugače, le malce bolj slovesno je minila sveta maša tisto nedeljo. Pri drugi sveti maši so letošnji birmanci, teh je kar 63, prejeli iz rok domačega župnika Andreja Sveteta v dar Sveto pismo, ki pa jim naj ne bo samo za nabiranje prahu na polici, ampak tudi za branje. Branje Svetega pisma naj bi jim bilo oporo v težkih trenutkih odločitve pa tudi v veselih dneh nadaljnega šolanja.

Veliko starih pregovorov govori o izkušnjah in branje Svetega pisma je lahko za nas tudi ena izmed izkušenj, kajti v času moderne tehnike vse manj posegamo ne samo po Svetem pismu, tudi po ostalih verskih kakor drugih knjigah in časopisih. Mnogi pravijo, da ni časa za branje, ampak za dobro knjigo se čas vedno najde in Sveto pismo je že ena izmed njih.

↳ djđ

Sklad Francija Pavliča

V naši občini sta postavljena že dva ekološka otoka pa tudi tretji naj bi mesto dobil v bližini že postavljenih. Zavest ljudi se je dvignila in mnogi še vedno namenajo star časopisni papir v sklad Francija Pavliča, da z zbranimi sredstvi od papirja pomagamo našemu misijonarju. Odmevno akcijo Tri dobre stvari smo v preteklem letu zaključili, vendar jo nameravamo letos ravno zaradi dobrih ljudi, ki še vedno prinašajo časopisni papir, ponoviti. Vsem, ki bi želeli pomagati in prispevati svoj delež v sklad, pa čeprav samo v obliki starega časopisnega papirja, sporočamo, da ga ponovno zbiramo pred gospodarskim poslopjem župnišča na Brdu. Misijonska pisarna pa zbira tudi stare poštnne znamke in z odprodajo le-teh pomaga misijonarjem pri njihovem delu. Poštnne znamke pa lahko v ovojnicah oddate kar v župnišču v prostor za pošto.

↳ djđ

Demokracija občinskega glasila

Imenovanje uredniškega odbora v letu pred volitvami je bil sistemski predpogoj, da glasilo ni bilo trenutne uradne politike. Uredniški odbor je bil neodvisen in je lahko poročal tako o uspehih kot napakah v občini. Nedavne, s preglasovanjem sprejete, spremembe ustanovnega akta Rokovnjača pa med drugim prinašajo naslednji novosti:

- mandat uredniškega odbora je vezan na mandat župana in občinskega sveta,
- struktura uredniškega odbora odraža trenutno politično sestavo občinskega sveta.

Te spremembe pomenijo korak nazaj v demokraciji. Uredniški odbor si po novem imenuje in razrešuje politična garnitura, ki ima trenutno v občinskem svetu večino. To pomeni realno nevarnost, da uredniški odbor ne bo neodvisen.

Domnevamo, da večjih finančnih učinkov reorganizacije Rokovnjačevega uredniškega odbora praktično ne bo. Prve izkušnje obračunavanja sejin po novem kažejo, da bodo končni zneski, ki jih bodo prejeli člani uredniškega odbora, zelo podobni kot prej, tudi predlog proračuna za leto 2004 predvideva za izhajanje občinskega glasila enak znesek kot že leta doslej, le da novemu uredniškemu odboru "nalaga" pridobitev polovice manjših sredstev od oglasov. To pomeni, da bo v bistvu proračun še bolj obremenjen kot doslej.

Uredniški odbor torej očitno ni bil zamenjan zaradi zmanjševanje stroškov ampak zato, da bi si trenutno vodilna politična struktura v občini pridobila večji in neposreden vpliv na vsebino občinskega glasila. Bojimo se, da bo novi Rokovnjač na ta način poročal le o uspehih in zagrinjal napake ljudi, ki trenutno upravljajo z našim skupnim denarjem.

Upamo, da bo pri nadaljnjem izhajanju občinskega glasila ostala nespremenjena vsaj dosedanja praksa, da lahko vsaka v občinskem svetu zastopana politična stranka v vsaki številki objavi četrtstransko necenzurirano sporočilo bralcem. Nova Slovenija je doslej to možnost redno izkoriščala, druge stranke pa ne, čeprav je bila možnost odprta vsem in bi bilo prav, da tako ostane.

OO NSi Lukovica

Nadaljevanje s 1. strani

Po novem zakonu ne bo več krajevnih skupnosti

V zvezi s tem vprašanjem in trenutno dejavnostjo po posameznih KS v naši občini, sem povprašala naše občane. Kako na to vprašanje gledajo kot predsedniki KS? Kako sprejemajo svojo vlogo ob tolikih problemih, ki jih ima vseh osem KS? Ob vsem tem ne smemo prezreti, da je njihovo sodelovanje prostovoljno. V razgovoru so pojasnili tudi uresničevanje zastavljenih ciljev v svojih KS in poudarili sodelovanje z občinsko upravo ter županom. Spregovorili pa so tudi o vplivu na odločitve in realizacijo del, ki se prepočasi odvijajo.

Predsednik KS Češnjice - Janez Šinkovec
V vlogi predsednika KS Češnjice sem se znašel pred tremi meseci, ko je bivši kolega Janez Matjan odstopil zaradi službenih obveznosti. Tako se v to delo počasi uvajam in spoznavam dolžnosti, ki jih bom moral opravljati. Trenutno še vedno nadaljujemo z gradnjo mrliške vežice, ki je sedaj v tretji gradbeni fazi. Začetek te gradnje se je pričel že pred dvema letoma in moram povedati, da z gradnjo po vnaprej predvidenem planu resnično zamujamo. Problem je denar.

Naslednji korak bo javna razsvetljava skozi vas. Pa ureditev ceste Češnjice - Blagovica, kjer bi bilo potrebno namestiti varnostne ograje. To ne bo koristilo samo nam Češnjčanom, temveč vsem krajanom okoliških vasi. Seveda je ureditev te ceste povezana s sodelovanjem s KS Blagovica. Seveda sem seznanjen, da se bodo v bližnji prihodnosti KS ukinjale. Ne vem, kaj bo to pomenilo za nas Češnjčane, ki nas je trenutno samo šestnajst.

Predsednik KS Trojane - Viktor Matjan
Človek lahko naredi toliko, kolikor so pripravljene ljudje sami narediti za svoj kraj. Če pride do nesporazumov, mora delo teči dalje. Dela v naši KS ne stojijo. Za Podmilj se pripravljata cesta za asfaltiranje. S predstavniki avtoceste ni sodelovanja, saj so se od nas že distancirali. Trenutno ponovno ocenjujemo škodo na objektih na trojanskem predelu (razpoke na približno 40 objektih), kajti morali smo zamenjati škodnega cenilca. Pri tem nastopamo s pomočjo občine.

Seznanjen sem o ukinitvi KS kot pravnih oseb. Vendar se mi zdi pomembno, da bomo morali vseeno sodelovati pri odločitvah, saj bodo občine le preko krajanov prišle do pravih podatkov in potreb. Bojim se, v kolikor jih bodo povsem ukinili, da bo prevladala samovolja ljudi v centru moči. Z nekaterimi odločitvami se ne strinjam. Zakaj se toliko govori okrog prevoza otrok v šolo v Lukovici? Menim, da je otroke potrebno vzgajati,

ob enem pa imeti enako stališče do otrok na periferiji občine kot v bližini šole v Lukovici.

Predsednik KS Lukovica - Stanislav Smrkol

V KS Lukovica smo dela zastavili zelo ambiciozno. Pripravili smo zelo obširen načrt dela, ki ga počasi uresničujemo. Največji poudarek smo dali izgradnji infrastrukture. Vendar se pri delu srečujem z obilo težavami, največje nam povzročajo čakanje na odgovore od pristojnih institucij ter pridobivanja soglasij krajanov, kar povzroča največje zamude pri delu. Vseskozi pa je problem tudi denar.

Pri svojem delu kot predsednik KS sodelujem z občinsko upravo, županom in občinskim svetom, pri čemer direktnega vpliva na svet nimam, imam pa možnost podati mnenje za točke, ki zadevajo našo KS.

Že nekaj časa je govora o ukinitvi KS kot pravnih oseb. Menim, da to ni najboljša rešitev, saj skozi KS krajanje najbolj učinkovito uresničujejo svoje potrebe.

Predsednik KS Krašnja - Franc Novak

V zadnji številki Rokovnjača sem prebral nekaj statističnih podatkov, kam kdo sodi. Ugotovil sem, da smo v vseh tabelah med večjimi, še bolj pa vem, da smo po problemih še dosti večji.

V Krašnji trenutno gradimo kanalizacijo. Do konca marca bi morali izvesti priključke večine gospodinjstev.

Pešpot oziroma pločnik od kapelice v centru do mostu pri podružnični šoli ni narejena iz razlogov, ki so delno znani, delno pa tudi ne. S prestavitvijo električnega omrežja je zamujalo Elektro podjetje. Na srečo pa je bil pravočasno zgrajen nov most za dostop k farni cerkvi s sredstvi krajana in z dodatno pomočjo nekaterih krajanov. Le ograjo na mostu je financirala občina. Do 15. marca imajo čas krajanje, da odstranijo gradbeni material, ki ga imajo na prostoru bivše šole. Ta nujno potreben sklep sveta KS Krašnja bi pripomogel, da bi vsaj delno polepšali center Krašnje. Nič pa ni bilo s strani občine narejenega, da bi legalizirali novo dovozno pot do pokopališča. Prav tako ni zagotovljenih finančnih sredstev za izgradnjo mrliške vežice. Upam na premik v tem letu! Odgovorne sprašujem tudi, kdaj bo rekonstruirana cesta Koreno - Lisičje - Vrh, kdaj bo država popravila magistralno cesto mimo naselij naše KS? Tudi prošnja, da bi ob cesti po dolini KS namestili krajevne table, je sledil odgovor, da so nepomembne in neupravičene. Zakaj? To so problemi v dolini. Nas "hribovce", kakor občasno slišimo, pa Ministrstvo za zdravstvo "sekira" in nas obremenjuje z analizami vode in visokimi

računi za vodovode, ki smo jih zgradili v preteklosti. Če vode zmanjka, se moramo sami znajti. Kje so bili tedaj, ko smo gradili vodovode? Ta problem je zadnje čase zelo aktualen. Kako ga bomo rešili, je še večja uganka. Dejstvo pa je, da računi prihajajo na KS.

Odgovornost se prenaša na KS, iz ozadja pa se pripravlja zakon o ukinitvi KS kot pravnih oseb. Že sedaj KS nima nobenih vplivov na odločitve občinskega sveta in raznih odborov, ki imajo svoj honorar, medtem ko sveti KS in njeni odgovorni nevhvaležno delo opravljamo brezplačno. Pa nič za to, veseli smo vsakega uspeha. Če bodo funkcije v KS še manj pomembne, je vprašanje, kdo bo v bodoče še pripravljen za skupnost kaj narediti. Težko bo najti take...! Sodelovanje z občinsko upravo je že vsa leta doslej dobro. Res je, da večine problemov, ki so težje rešljivi, odpravimo drug drugemu, kadar pa se hitro dogovorimo, stvari tudi hitro stečejo. Ovira nas birokracija.

V prihodnosti vidim več napredka z dejanji, če bo manj političnih nasprotij. Zato pa bi bilo po mojem potrebno spremeniti volilno zakonodajo na lokalni ravni. Občinski svet naj bi bil sestavljen teritorialno in ne politično, še bolj bo to potrebno, če se bodo ukinile KS kot pravne osebe. Upam, da bo župan s svetniki razmišljal tudi v tej smeri. To zadnje razmišljanje je moje osebno mnenje, pa tudi Sveta KS Krašnja, ki deluje zelo usklajeno. Želim si, da bi bila naša občina tudi v bodoče uspešna.

(Nadaljevanje v naslednji številki)

*Članek oblikovala in pripravila
Marta Lavrič Tomšič*

**AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.**

Slamnikarska 1a, 1230 Domžale
**GSM: 041/785-735,
031/209-501**

**TEČAJ CPP
22. 3. ob 18. uri
Tečaj za traktoriste
8. 3. ob 17. uri**

Obvestilo za oddajo vlog

Vsa kmetijska gospodarstva, ki so v letu 2003 utrpela škodo zaradi suše, lahko oddajo vlogo za dodelitev državnih pomoči zaradi naravnih nesreč v letu 2003. Stranka odda vlogo tako, da se zgledi na upravi Občine Lukovica. Zaradi olajšanja dela vlagateljem bo občina pripravila predtiskane obrazce s podatki iz subvencijskih vlog 2003. Tako ne bo potrebno izpolnjevanje vlog vlagateljem, vlagatelj bo pregledal predtiskan obrazec in če se bo strinjal z njegovo vsebino, ga bo podpisal in s tem se bo štelo, da je vloga vložena. Stranke, ki so v poletnih mesecih že vlagale vloge (za oceno poškodovanosti), morajo obvezno vložiti vlogo zaradi že izplačanih akontacij in dodeljene koruze iz blagovnih rezerv. Vsi ostali lahko vložijo vlogo. Stranke morajo s seboj obvezno prinesiti osebni račun (bančno kartico) nosilca kmetijskega gospodarstva. Za preveritev točnosti podatkov na predtiskanih obrazcih pa priporočamo kopije subvencijskih vlog 2003. Kmetijska gospodarstva, ki imajo kmetijske površine izven območja občine Lukovica, vlagajo zahteve na občini, kjer kmetijska površina leži. **Da bi delo potekalo čim bolj tekoče, smo pripravili naslednji razpored:** 8. 3. in 9. 3. KS Trojane; 10. 3. in 11. 3. KS Blagovica; 12. 3. in 15. 3. KS Krašnja; 16. 3. in 17. 3. KS Lukovica; 18. 3. in 19. 3. KS Prevoje in KS Češnjice; 22. 3. in 23. 3. KS Rafolče in KS Zlato Polje; 24. 3., 29. 3. in 30. 3. zamudniki (od 8. do 16. ure).
Občina Lukovica - Občinska uprava

*Ko pošle so ti moči,
zaprla trudne si oči
in čeprav spokojno spiš,
z nami še naprej živiš.
Kako je prazen dom,
dvorišče,
naše oko zaman te išče.*

ZAHVALA

V 92. letu starosti nas je zapustila naša nepozabna mama, babica in prababica

ZINKA ŽAVBI iz Blagovice

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem se iskreno se zahvaljujemo za izrečeno sožalje, cvetje, sveče, darove za cerkev in svete maše ter vsestransko pomoč.

Posebno se zahvaljujemo PGD Blagovica za organizacijo pogreba svoje častne članice, gospe Francki Gabrovec za ganljive poslovilne besede, gospodu župniku Vrtovšku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem in trobentaču za žalostinke, cvetličarni Vesel, gasilcem in ostalim, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

*Ko pošle so ti moči,
zaprl trudne si oči.
Čeprav spokojno spiš,
z nami še naprej živiš.
Kako prazen je
dom, dvorišče;
naše oko zaman te išče.*

ZAHVALA

V 29. letu nas je nenadoma zapustil naš dragi sin, brat in stric

MILAN POGAČAR iz Vošč nad Blagovico.

Ob boleči izgubi se najtopleje zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove sv. maš. Hvala gospodu župniku Jožetu Vrtovšku in somaševalcu Francu Brečku za lepo opravljen pogrebni obred.

Hvala ge. Mileni Igljič in g. Mihu Ovca za lepe besede slovesa ob grobu, vsem zvonarjem na Golčaju, pevcem kvarteta Škrjanček, trobentaču za Tišino, podjetju Vrbančič za opravljene pogrebne storitve in podjetju Dinič Jure, s.p.

Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi pre-zgodnji zadnji poti.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

*Prišla bo pomlad,
čakal bi jo rad,
da bi zdrav, vesel
lepe pesmi pel ...*

ZAHVALA

V 73. letu starosti nas je po hudi boleznini zapustil naš ljubeči mož, oče, dedek, stric, svak in tast

JOŽE KERŠIČ iz Zidov 13, Trojane

Ob boleči izgubi našega ata se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem in znancem za pisna in ustna sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše in darove za cerkev.

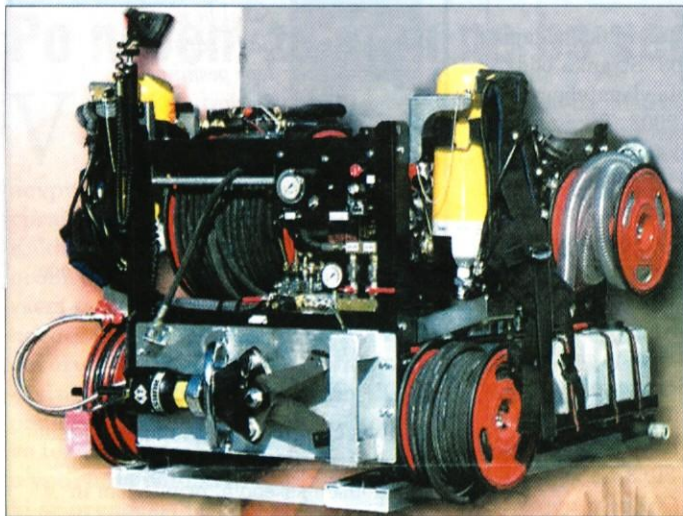
Iskrena hvala sodelavcem Doma upokojencev Domžale, AS Domžale - ALU in Gostinskega podjetja Trojane. V času dolgotrajne boleznini so zanj nesebično skrbeli in mu lajšali trpljenje ter mu vliвали novih moči dr. Mojca Zajc Kraševac in reševalci ZD Domžale ter njegovi zdravnici dr. Ani Vetrnik Debeljak in dr. Jana Rupnik iz Bolnice Golnik, oddelek 500. Vsem smo za izjemno pozornost, prijazen nastop in strokovno pomoč neizmerno hvaležni. Hvala njegovim prijateljem pevcem iz MPZ Lipa Trojane za prelepo petje, enako tudi PGD Trojane za pomoč in organizacijo pogrebnega obreda ter praporščakom in veteranom GZ Lukovica, sosedu Ladu Goričanu za izjemno ganljive in občutene besede slovesa, enako tudi župniku Dragu Markušu za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi cerkvenim pevcem in trojanskim upokojencem.

Posebno zahvalo pa bi za vso pomoč in podporo v najtežjih trenutkih radi izrekli Jernejčkovim in Krvinovim, nečaku Rajku in dolgoletnemu sosedu in prijatelju Franciju Trebušaku. Dragi ata, v naših srcih boš ostal svetel vzor skrbnega moža in očeta ter iskrena prijatelja.

Kogar imaš rad, nikoli ne umre, le daleč je ...

Žena Pepca, hči Nada in sin Peter z družinama in ostali sorodniki

Za lažje delo gasilcev

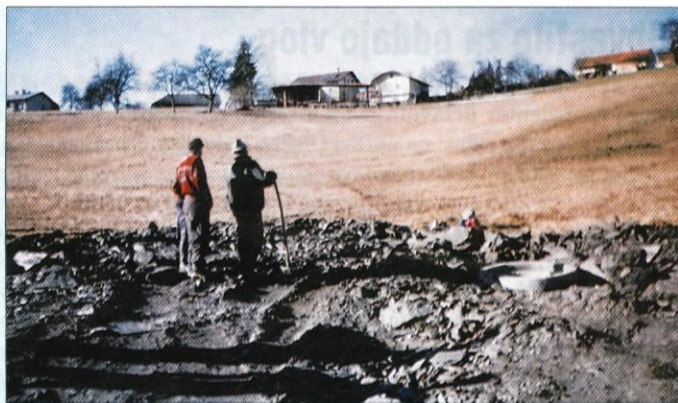
Kotorna se uporablja pri začetnih požarih.

Veliki gozdni požari so v preteklem letu povzročili poleg materialne škode tudi veliko preglavic gasilskemu društvu, ki so pri gašenju le-teh sodelovala. Tako, kakor vedno, se je tudi tokrat izkazala solidarnost gasilcev, saj so v pomoč priskočili gasilci iz drugih regij in tako požare uspešno pogasili. Pri nas smo se tokrat te nevarnosti rešili, vendar že star pregovor pravi, da nesreča nikoli ne počiva, zato previdnost ni odveč. Lukovica, točneje Gasilsko društvo Lukovica, je v preteklem letu dobila novo vozilo, ki ima poleg zmogljivega motorja in podvozja že dvojno kabino za prevoz 8 gasilcev. V kabini so nameščeni dihalni aparati, ki v nasrečah še kako prav pridejo. Manjka pa še končna dodelava z vgradnjo rezervoarja za vodo s 2500 litri, visokotlačna črpalka za gašenje z visokim tlakom, svetlobni stolp, vlečno vitlo ter še kaj bi se našlo. Vozilo bo opremljeno po normativih GZS za potrebe požarnega okoliša. Ob tem, da je v naši občini tudi veliko prometa in prometnih nesreč, pa ni odveč predstavitev izdelkov Industrial-commerca iz Dekanov. Njihov proizvod Kotorna se uporablja pri začetnih požarih, tako v gozdu kakor v objektih. Domet curka je v razpršilni obliki 8-10 m, pri polnem curku pa 24 m. S tem prideta do izraza tako mehanski kakor ohlajevalni efekt vode. Njeno uporabnost pa povečujejo tudi samohodne gosenice, ki, že tako uporabni napravi, koristnost še povečajo. Napravo odlikuje izredno gibljiva cev, ki povečuje hitri dostop z gasilnim sredstvom do oddaljenih točk. Sama naprava pa omogoča uporabo dodatkov, kakor so penilne snovi, dodatki za spremembo napetosti in drugih. Po dogovoru pa ima naprava lahko montirane tudi hidravlične škarje za rezanje ter razteza-nje. S tem se njen namen še poveča pri prometno-tehničnih intervencijah, rezervoar na napravi pa se polni iz rezervoarja gasilskega vozila, hidranta ter reke ali vodnjakov. Lahko pa jo uporabljamo tudi pri nanašanju zaščitnih sredstev, uničevanju škodljivcev in za dezinfekcijo ter pri zaščiti dreves v gozdarstvu.

Podjetje večji del svoje proizvodnje izvozi na zelo zahtevne trge, zato priporočam ogled in preizkus naprave. *in foto djd*

Za potokom

V zaenkrat še suho Gradiško jezero se poleg Drtjiščice zliva še več manjših potokov, ki se vijejo preko travnikov iz okoliških vasi. Nekdaj so za potokom pod vasjo Gradišče napajali živino, lovili ribe ali se hladili v senci jelš, medtem ko se je sušilo seno. Potok je bil hudourniške narave in je narasel ob dežju, pa tudi

Sanacija onesnaženih površin za potokom

presahnil ob suši. Toda v današnjem času ne presahne več in voda je postala bolj topla. Ne, to ni termalna voda, ki jo vneto iščejo po našem koncu. To je bela, sluzasta, smrdeča tekočina, polna praškov, šamponov (fekalij). Skratka, to je "moderna kanalizacija" južne strani Gradišč. Taka voda siromaši potok in uničuje življenje v in ob njem. Ob poplavih postane okolica bela in po takšnem gnojenju ne zraste prav nič. Načrti za kanalizacijo, ki bi te odplake pripeljala v čistilno napravo, so zastali. Zato sta se prizadeta lastnika - mejaša, kljub nasprotovanju nekaterih, odločila za sanacijo. V lastni režiji sta kupila cevi in opravila veliko prostovoljnih ur, zasuli pa bodo z zemljo s trase, kjer poteka gradnja avtoceste. Zavedamo se, da problem v celoti še ni rešen. Pomaknil se je niže in proti bodočemu jezeru, katerega bo kalil in uničeval življenja v njem. *in foto Marko Cerar*

Nekaj besed o gradnji avtoceste

Čas teče, mi pa vsaj kar se investicij tiče, počasi capljamo za njim. Zaradi nepripravljenih programov se v občini v preteklem letu kaj pretresljivega ni ravno zgodilo, kar pa ne moremo trditi za AC, ki poteka skozi naše kraje. Sta nas mraz ali naša neorganiziranost ali pa zamenjava sestave občinske strukture odvrnila od napovedanih zapor cest in ne vem še, česa? Močnejši, v tem primeru DARS, pa med tem gradi cestninske postaje in se smeje naši ... Še malo in zapeljali se bomo po avtocesti proti možem, ki nam obljublajo marsikaj, v žepih pa držijo figo, v katero smer pa sploh ni pomembno, le denarce pripravite. Pa ne samo za AC, tudi za kaj drugega. *in foto djd*

O lepoti besede

Tokrat o lepoti in večnosti. O lepoti ujeti v večnost besede. Postojim pred sliko in pomislim: Lepa in tako resnična je. Zazrem se v večerno zarjo, utrne se misel: Kako lepo spokojno je. Prebiram Poezije, ne morem se načuditi: Kako blago zvenijo besede, vpete v verze, svetle in temne, vesele in žalostne, besede človeka, ki si je upal zapeti o svoji bolečini in veselju, ki se je znal duhovito posmehovati času, ki ga ni sprejel. Njegova prva strast je bila prav beseda, glasovi, črke, povezane v pomen, beseda, ki nosi s seboj sporočila za včeraj, za danes, za jutri, za večno, beseda, s katero je razgalil svojo bolečino, ljubezen, hotenja in vizijo. To je lepota njegove besede - harmonija zvoka, lepota narave in človeškega duha.

Tako s svojim žalostnim, a hkrati prodornim pogledom, ostaja naš, danes in tukaj, a vendar še danes morda ne do konca doumljen in tako skrivnosten - France Prešeren. Vse in ničesar pravzaprav ne vem o njem. Gledam njegovo sliko in se spomnim verza iz balade Neiztrohnjeno srce: "svetnik ni, pesmi večne mu branijo trohnet." *in foto Marta Keržan*